

БОРБА®

2004 година, 5 и 6 юни, София
XXIX Редовенъ двугодишенъ конгресъ на
Българския националенъ фронтъ, Инк.

BORBA ®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
MAY, 2004

52 години списание “Борба”

Българският национален фронт (Инк.) беше основан на 24 декември 1948 г. въ Оберменцигъ, близо до Мюнхен – Германия, отъ български емигранти, представители на почти всички съществуващи тогава национални организации и групи. Следът разселването на емигрантите в задокеанските страни – предимно въ Северна Америка и Канада, се яви необходимостта отъ издаването на единъ съюзенъ органъ.

Презъ месецъ май 1952 г. въ Торонто Организацията започна да издава съюзното списание “Борба” подъ редакцията на д-ръ Иванъ Дочевъ, въ скроменъ тиражъ отъ 500 броя, 10 до 18 страници, печатано на цикlostиль. То съдържаше повече анонимни борчески статии и съобщения отъ наши съмишленици. Въ Торонто беша издадени 10 книжки. Отъ 1956 г. “Борба” се редактира отъ колегия – вече въ Ню Йоркъ, въ по-обемистъ форматъ и увеличенъ тиражъ. Презъ 1961 г. тиражът се увеличава до 1500 броя, вмъква се често и английски текстъ. Отъ май 1962 г. редактирането се поема отъ д-ръ Георги Паприковъ въ сътрудничество на Редакционенъ комитетъ, като отъ 1970 г. започва да се печата въ печатница – на офсетъ, вече въ 3000 тиражъ на 24 до 32 страници, съ илюстрации и цветни корици.

Споредъ данните, които имаме, за 37 години (1952-1989 – годината на падане на комунистическия режимъ въ България отъ власть) са изпълнили отъ печать общо 103 поредни книжки съ общъ тиражъ около 140 000 броя.

Въ този периодъ “Борба” се разпространява само всрѣдъ емигрантските срѣди. Въ България списанието достига много рѣдко, по нелегални канали и изключителни рискове за пренасянето и получаването го. То беше ужасът на комунистическата политическа полиция – Държавна сигурност, защото изнасяше на показъ нейните издателства надъ българския народъ.

Интересът на българската политическа емиграция къмъ “Борба” е огроменъ. На нея сътрудничат пламенни борци антикомунисти, които съ вѣра въ Бога, далечъ отъ Родината даватъ своя приносъ въ борбата противъ комунизма, поробилъ Родината ни. Списанието става фокусъ, въ който се събиратъ лѫчини на търсенията и въждѣленията на емигрантите. Въ него намиратъ място съобщения за търсene следити на изчезнали близки и приятели, бойки стихотворения и статии, апели за помощъ на емигранти по лагерите. Съ други думи, съдържанието на списанието става огледалъ образъ на живота и борбите на онѣзи, които предпочитаха изгнанието предъ живота подъ комунистически ботушъ.

Следъ преломния 10 ноември 1989 г., когато комунистите беша принудени по редица стечения на външно-политически обстоятелства да абдикиратъ отъ политическата власть и се отвориха пътищата за свободно общуване, безъ погледа на кошмаръ – Държавна сигурност, безъ нейната дълга рѣка, която за съжаление не беше отсъчена и остана да виси въ воздуха, “Борба” навлѣзе въ България.

Както презъ цѣлия свой животъ, така и сега списанието се разпространява безплатно. Жадниятъ за информация и истина български народъ намѣри въ него своята правда и я прегърна. Списанието се четеше и преминаше отъ рѣка на рѣка, както фигуративно нѣкои опредѣлятъ, дотогава, докато буквите се изтриятъ и повече не може да се чете.

Отъ 1989 г. до днешния 153 брой отъ списанието съ издадени 50 книжки съ книжно тѣло отъ 28 страници и тиражъ около 150 000 броя. Презъ последните 2 години “Борба” се отпечатва шестъ пъти годишно. Това се наложи отъ огромния читателски интерес къмъ съдържанието на списанието и неговата борческа насоченостъ. Българският национален фронтъ като организация, малко позната всрѣдъ обикновените хора въ България, стана организация, популярна, авторитетна, водеща въ борбата за правовъ редъ, законностъ и демокрация.

Освенъ рѣдовните броеве на списание “Борба” редакционниятъ колективъ на списанието презъ 2003 г. е издалъ два бюлетина съ книжно тѣло отъ 28 страници и тиражъ надъ 50 000 броя. Издаването на втория стана възможно, включително и извънреденъ брой на “Борба”, съ помощта на дългогодишния членъ на БНФ, емигранта – кавалеръ на ордена на БДФ – първа степень, златенъ – д-ръ Джеймсъ Велковъ и съпругата му г-жа Снежана Велкова.

Отъ първия брой на списанието за 2004 г. и досега къмъ него като притурка въ срѣдата съ помѣстени 12 страници, популяризирачи истината за усилията на правителството въ връзка съ приемането на България въ НАТО и Европейския съюзъ. Тази притурка поради голѣмия интерес къмъ съдържанието и недостигъ на списанието се разпространява и отдѣлно както въ България, така и всрѣдъ българите въ чужбина, свързани идейно съ Българския националенъ фронтъ.

Редакционниятъ колективъ на списание “Борба” въ най-ново време съмѣта, че точно отразява позицията на БНФ по въпросите на днешната политика на България.

Посоката е правилна!

Пътът е откритъ!

Българският национален фронтъ нѣма други интереси, освенъ тѣзи на българския народъ, съ когото е свързанъ въ полуувѣковните си борби за национално единство и социална справедливостъ.

Списание “Борба” е било, е и ще бѫде знаменосецъ на тѣзи борби до победенъ край.

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ—основател
+Д-ръ Георги Паприковъ—редакторъ

Редактиращ комитетъ

Година 53, брой 3

Книжка сто петдесет и трета

Май 2004

XXIX конгресъ на Българския национален фронтъ

За първи път въ историята на България тази година организация на български емигранти свиква свой конгресъ въ Родината. Това ни дава основание да го наричаме исторически. Той ще бъде исторически и затова, че непосредствено отъ родна земя българският народъ ще има възможността да получи посланията на тези, които комунизмът половинъ въвърхъ обрече на изгнание.

Съ задоволство тръбва да отбележимъ, че тази организация се нарича Български национален фронтъ, Инк. (БНФ, Инк.). На 5 и 6 юни той ще проведе своя XXIX редовенъ двугодишенъ конгресъ въ София – България.

Съ неоправдани надежди ще останат очакванията на някои хора, че решенията на конгреса ще мотивират ново раздробяване въ дясното политическо пространство. Излизани ще останат и тези, които очакват конгресните решения да преструктуриратъ БНФ, Инк. въ политическа партия, която да "партизанства" на родна земя. **БНФ, Инк. е продължител на дясното на хиляди борци, дали живота си за национално единство и ще остане въренъ на него.** Националният фронтъ е нѣмалъ, нѣма и нѣма да има други интереси, освенъ интересите на българския народъ. Въ бурни и слънчеви дни той е вървял заедно съ него съ открыти гърди срещу тиранията, срещу тези, които съ подклаждали лидеромански и партийни борби за надмощие, върху които е избувала империята на злото. Това не означава, че той ще ограничи дейността си само и единствено въ културна и просветна дейност срѣдъ българската политическа емиграция и отдалеч ще наблюдава събитията, съпътстващи българския политически животъ.

Като организация национална по духъ и социална по съдържание, **БНФ, Инк. на своя конгресъ освенъ непоклатимото си единство ще покаже и решимостта си да отдае сили, умения, интелектъ и познания, за да се превърне България действително въ правова, икономически укрепната и политически уравновесена държава.** Държава, въ която политическият елитъ да нѣма другъ интересъ освенъ този да изведе страната отъ пост тоталитарния хаосъ – така, както изведоха страните си други подвластни на комунизма народи.

Приносът на БНФ, Инк. въ тази посока ще се състои именно въ това, което по всичка вероят-

Б О Р Б А

ностът дебело ще бъде подчертано въ конгресните решения:

- затворената все още врата за българските политически емигранти към структурирането, ръководещи държавата, бита, икономиката, науката, изкуството, културата и фондовете за социален напредък, да се отвори за свободен достъп на знаещите, можещите и инициативните;
- да се създадат условия за споделяне на натрупания опит и знания въ развитие на предприемчивостта и инициативността;
- и възможности за действителна самореализация съ инвестиции на емигрантите въ Родината.

Българските политически емигранти не са втора категория, за каквато им се иска да ги представят властимащите въ България следът падането на комунизма. Тези не съ такива и няма да бъдат такива, но съ представени за такива отвъдилите се във властва пиявици, нереализирали се комунистически "бившества". Тяхните страхът е неистовът от безкомпромисността, съ която ще бъдат отстранени отъ плътта на българския народъ. Отъ изсмуканата отъ него кръвъ ще потекат ръки, виновниците за които съ скрити задъ недосегаемостта и ненаказуемостта на илюзорно постигнат консенсусъ, старателно подгответъ въ комунистическите щаб квартири и реализиранъ на кръгли маси. Това, безъ заобикалки, въ правъ текстъ, трябва да бъде доведено до знанието на българския народъ. Той има правото да иска не мъсть, а възмездие.

Такива решения е реално да се очакват отъ XXIX конгресъ на БНФ, Инк.

БОРБА

Единственото нещо, отъ което хората се учатъ, е споделениятъ опитъ.

(Джонъ Стюартъ Милъ)

29-и конгресъ

Български националенъ фронтъ, Инк.
Предконгресенъ пресцентъръ
София, България

Предконгресниятъ пресцентъръ съобщава:

Въ списание "Борба", януари 2004 г., бр. 1, стр. 3, рубриката "Личности" – "Живата история на България през 20. въекъ", последенъ абзацъ е записано:

"На 7 януари т.г. д-ръ Иванъ Дочевъ бележи 98-та си годишнина."

Като почетенъ председателъ на Българския националенъ фронтъ, Инк. той ще вземе участие въ работата на 29-я конгресъ на Българския националенъ фронтъ, който за пръвъ път отъ създаването на организацията презъ датчната 1948 г. ще се проведе въ България.

Важно допълнение:

По наша молба д-ръ Дочевъ прие при откриване на конгреса като приветствие да произнесе слово за бъдещата дейност на БНФ и задачите, които предстоятъ предъ него.

**Съидейници, съмишленици, симпатизанти
и читатели на списание “Борба” предлагат
на вниманието на конгреса**

Господин Спасов, смятам, че **цели-
те и задачите на организацията трябва да
се осъществяват в България**. Поради това
тук трябва да се извърши и втора законна
регистрация със седалище в София. Отделен
е въпросът дали Фронтът ще остане “без-
профитна” организация, или ще се обособи ка-
то партия, която ще провежда национална
политика в подкрепа на царската институция,
съгласно Търновската конституция.

**Много важна задача на Фронта е да
приобщава младите българи и предимно уче-
щата младеж в редиците си.** Спомнете си
годините на младостта на поколението ни,
което преди всички други носеше на гърба си
националните идеали. За тях то води борба
срещу комунизма, отиде на фронта на държа-
вата в освободена Македония и Беломорска
Тракия и без формално да участваме във Втора-
та световна война, бяхме армията, която подпомагаше германската армия в завоювани-
те територии. **Днес повече от всяко градо-
градство борба за сърцата на новото поко-
ление, за националното му превъзпитание.**
**Това ще бъде борба за пречистване на кому-
нистическите останки в съзнанието на на-
рода.** Защото тези останки още съществу-
ват и спъват нашето развитие и влизането
ни в съюза на европейските народи. Този съюз
не е само икономически. Аз виждам преди всичко
неговата културна страна. Нека си спомним
нашите студентски години, когато именно
германското културно влияние у нас ни във-
еде в народите на Европа, даже без да сме
сменяли религията си.

**В чл. 4, б. “ж” на устава, мисля, се
налага редакционна промяна, която в самос-
тоятелен член да подчертава и обяснява
всеки елемент, подлежащ на запазване и ре-
сториране.** Така например не смятате ли ка-
то цел възстановяване на българския език в
гвата диалекта, както и цялостно възстановяване на писмеността преди комунистичес-
ката граматическа провокация? Нима населе-
нието на запад от река Искър, по Софийско,
по Струма, по Западните покрайнини, в Ма-

кедония е по-просто, по-малко българско, по-
малко културно? Знаем политическите ста-
лински съображения за нашите езикови извра-
щания през 1945 г. Знаем също и съображени-
ята за изменението на православния календар
и създадения следствие на това дуализъм в
народа ни относно спазване на празниците и
по гвата календара.

**Необходимо е, така да се каже, биоло-
гичното освежаване на организацията.** Ней-
ното историческо развитие, за да не остане
тя като обществена старина, отмираща в
годините. Затова трябва да се допринесе за
кинетичното ѝ развитие. В този смисъл
трябва да се поставят и целенасочено тър-
сят конкретни цели и резултати. Например
като една от първите задачи възстановяване
имената на населени места, които още
носят комунистически наименования: Благо-
евград, Сандински, Димитровград, Монтана,
има едно китно село във видинско със ста-
рото име Княз Александрово, а днес Димово,
на името на един обущар комунист, както и
редица други. Друг пример е с борба за сваля-
не на църковни ръководители с комунисти-
чески уклон. Изобщо борбата трябва да се
води конкретно, настъпително и постоянно.
Най-жестоката борба, разбира се, тряб-
ва да се поведе срещу съществуването в Бъл-
гария на комунистическата партия, незави-
симо от етикетите, с които прикрива своята
същност.

**Иска ми се да вярвам, че конгресът
няма да бъде като юбилей на съхранените
още живи членове на Легиона.** Не бих желал
да се славослави и Демократическият форум,
който се компрометира с участието си през
годините като съюзник на СДС и със своя
компрометиран също ръководител – на-
стоящ депутат.

Нека конгресът бъде свежата национал-
на струя, подкрепа на цар и Родина, от която
има голяма нужда в настоящото историческо
време.

За България!

Ваш Д. Цанов

* * *

Драги същденици, получих покана за конгреса и ще се озовава на уреченото място и гата, за да се видя със стари приятели и същденици. **На този конгрес трябва да се вземат решения, които да тласкат България към истинската свобода и народно благополучие.** Царят е огражден от политически хамелеони и троянски коне, които са готови при подходящ момент да му забият ножа. Именно БНФ е факторът, който трябва да се включи в политическия живот и да помогне на царя в неговата благородна мисия. Това ще стане възможно при вземане на правилни и градивни решения на конгреса. **Българският народ очаква подобно явление и по мое мнение сега е неговият час.** Моментът е благоприятен и намесата на БНФ в нашия политически живот ще даде своето положително влияние за нормализиране на политическия и обществения живот.

ДВАДЕСЕТ И ДЕВЕТИ КОНГРЕС

На 5 и 6 юни в София ще се проведе двадесет и деветият конгрес на Българския национален фронт. **Това е историческо събитие за България и то ще допринесе своето влияние за по-бързото изграждане на истинската демокрация у нас.** Българският национален фронт е основан през 1947 г. и досега е имал двадесет и осем конгреса на всеки две години.

Благодарение на конгресите и списание "Борба" българските политически емигранти са се чувствали **българи** и са живели задружно в далечните краища на света. Тази задружност е запазила техния национален дух и с

Уважаема редакция, като човек, съпричастен към идеите, които изповядва организацията, позволявам си да направя едно предложение към конгреса – да се постави въпросът за включване на млади хора в редиците на Фронта.

Позволявам си да изкажа и своето скромно мнение: от материалите, които получавам и разпространявам, прави впечатление голямата средна възраст на членовете и симпатизантите на Фронта. **Организацията има нуж-**

него са успявали да се борят за своето съществуване в чужбина.

Това са хора, които са дали и дават всичко от себе си за запазване на националния български дух и са дали своя огромен принос за развитието на демократията у нас.

Предлагам на конгреса да се вземат следните решения:

1. Седалището на БНФ да се установи в София.

2. БНФ да се регистрира като политическа партия в България.

3. Да се излезе с предложение за възстановяване на Търновската конституция.

Това ще бъдат решения с историческо значение за развитието и бъдещето на целия български народ.

Българският национален фронт със собствени средства поддържаше своя организационен живот и издаваше светилника на българщината – списание "Борба". Този факт е достатъчен да покаже, че в БНФ членуват истински българи, които отделят от скромните си приходи за своята организация. Време е тези честни българи да заемат своето достойно място в нашия обществен и политически живот. Тяхният опит и тяхната честност ще допринесат за изграждането на едно нормално българско общество. Началният тласък за тази дейност трябва да се даде от предстоящия двадесет и девети конгрес на БНФ. Това е единственият верен път, по който трябва да тръгне целият български народ, за да постигне своето икономическо развитие и материално благополучие. Това ще стане!

(Със съкращения)
Инж. Кирил КРУМОВ, Враца

* * *

га от включване в редиците на млади хора **както от България, така също и от страните по света, където тя има статут.**

Много млади хора с висок интелект и образование напуснаха нашата страна, за да търсят своето щастие по света. Мисля си, че където и да бъдат те, винаги ще си останат българи.

Нека Бог ви закрия!

*С уважение
Н. Серафимова*

* * *

Драги Спасов, изпращам едно копие от мое писмо до министър-президента на Бавария, както и превода към него. **България трябва да защитаваме навсякъде и по всяко време.**

В програмата на БНФ да се приемат конкретни решения за провеждане разговори и консултации с правителството за регулиране статута на българската диаспора, на всички хора с българско самосъзнание и най-вече на живеещите в нашите съседни държави – Гръцка Македония и Тракия, Западните покрайнини, Северна Добруджа, Банат, Бесарабия и Молдова. Да се дава възможност на всички, които се идентифицират с българския си произход и желаят да се преселят в майката-родина България. На останалите, които желаят да останат по родните си места, да се осигури статут на българско малцинство.

Особено категорично трябва да се постави този въпрос пред Русия. Известни са големите преселвания на откъснатите от Родината българи през руско-турската война от 1828-1829 г. По различни сведения

броят им се движи между 160 000 и 200 000 души. Изселваните са българи предимно от Източна България и Одринско, където малко се заселват депортирани от Крим и северното черноморско крайбрежие мюсюлмански маси.

В германския Mayers Neues Lexikon от 1973 г., том 7, стр. 405, в биографичните данни за руската царица Екатерина II (1729-1796) е споменато най-подробно за заселването на Поволжието и Крим с колонисти българи и германци около 1783 г. След падането на Желязната завеса през 1989 г. Германия издейства от Русия изселването на всички желаещи от т.нр. Wolgadeutschen. В продължение на последните 10 години почти всички някогашни немски поселници се върнаха в Германия.

Кога най-следе българската държава ще постъпи по същия начин? **Не става дума нико за реванш, нико за ревизия на границите, а за защита на българската диаспора.** Това е моето предложение, по което би могло да се дискутира на конгреса.

Г. Чаракчиев, Германия

Herrn Minister-Präsident
Freistaat Bayern
Dr. Edmund Stoiber

80333 München

Sehr geehrter Herr Minister-Präsident,

mit aufrichtiger Bestürzung habe ich Ihr Spiegel-online zum Thema EU-Ost-Aufnahme 2007 von Rumänien. In diesem Beitrag vertraten Sie zwei Länder die EU finden werden sollte. Ich weiß nicht, in lebhaften Diskussionen

С искрено учуване прочетох Вашето изказване в "Шпигел онлайн" от 24 февруари 2004 г. относно предстоящото ЕС-разширение на Изток и по-специално – приемането на Румъния и България в ЕС през 2007 г.

В това Ваше изказване изразихте мнението, че едно приемане на тези две страни през 2007 г. би затруднило финансово ЕС и затова то би трябвало да се отложи за по-късна гама.

При започналите напоследък интензивни дискусии относно едно бъдещо членство на Турция в ЕС не би трябвало по никакъв начин да се правят сравнения с приемането на България и Румъния в ЕС, тъй като историческите предпоставки са съвсем различни.

Како германски гражданин от български произход, бих желал да изразя моето становище по този въпрос, най-вече по отношение на България, макар че историческото развитие на останалите източноевропейски страни промече по подобен начин.

Како начало бих желал да задам следния въпрос:

Колко германски политици и държавни ръководители след края на Втората световна война изразиха съмнение, че помощта, която получи ФРГ (Западна Германия) по плана "Маршал", би затруднила финансово икономиката на САЩ?

България, уважаеми г-н Министър-Президент, напряга днес своите сили да преодолее късните

Б О Р Б А

последици от Втората световна война. Втората световна война беше за България пагубна. Страната загуби всичко ценно, което притежаваше: формата на държавно управление, монархията, пазарната си икономика. България беше насилиствено превърната в социалистическа държава, обичаното и уважавано от мнозинството българи царство България – унищожено, частната собственост отчуждена, десетки хиляди противници на комунистите – избити.

На Вас, уважаеми г-н Министър-президент, сигурно е известно, че до 1939 г., до започването на Втората световна война, Царство България се развиваше икономически много успешно и заедно с Гърция делеше първото място на Балканите.

Царство България беше също и за Германия един предпочитан и уважаван търговски партньор, както и верен съюзник.

Българският цар Борис III (1918-1943 г.) е и до днес за по-голямата част от българския народ най-уважаваният и обичан държавен глава в най-новата история на България.

45 години комунистическа диктатура разориха тази красива и до неотдавна много успешно развиваща се страна.

На това място бих желал да цитирам министър-президента на Люксембург Жан-Клон Юнкер, който на едно ЕС-събрание каза: "При всичките дискусии, които провеждаме относно ЕС-разширението на изток, едно нещо не трябва да забравяме, че за това окайно положение, в което се намирам днес източноевропейските страни, ние, западноевропейците, допринесахме твърде много."

Българският народ, както и останалите народи от Източна Европа, изтърпяха неимоверни страдания през всичките тези години на комунистическа диктатура. Аз също произлизам от едно такова семейство. С наблизането на Червената армия в България на 9 септември 1944 г. баща ми беше убит от комунистите без съд и присъда. Семейството ми (майката ми, сестра ми и аз) беше 7 години изселено.

Подобна съдба сполетя хиляди семейства в България.

След краха на комунизма народите от Източна Европа напрягат всичките си сили за преодоляване на тежкото наследство. Аз си спомням дискусии, които се провеждаха през 1989 г. относно обединението на две Германски държави, както и изказванията на видни лидери – социалдемократи, от рода на: "Колко ще струва обединението? ФРГ ще бъде твърде много финансово затруднена" и пр.

Въпреки всички съмнения обединението на Германия беше извършено. Това беше въпрос на историческа справедливост и морално задължение за ФРГ.

Днес е морално задължение за Западна Европа да помогне на източноевропейските страни, чието естествено развитие със започване на Втората световна война и последвалата насилиствена превърнатост беше напълно прекъснато.

Сега да се твърди, съжаляваме много, за Вас липсват средства, ЕС ще бъде затруднен финансово, исторически погледнато е изключително несправедливо и достойно за съжаление.

Силно се надявам, че мнозинството от политиците и от населението на ЕС споделят възгледите на Министър-президента на Люксембург.

С поздрави Г. Чаракчиев

Б.Р. – Г-н Георги Чаракчиев е представител на БНФ, Инк., заедно с г-н Георги Лазаров в Германия.

* * *

Уважаеми г-н Спасов, искам да споделя с Вас някои мисли, които по Ваша преценка бихте могли да поставите на конгреса.

Използвам една сентенция, която често е повтаряна от Монтен, известна от римско време, че "в миналото се чете бъдещето на народите". Това е във връзка с хилядите жертви, които дава българският народ след 9 септември 1944 г. – регенти, министри, депутати и много

други българи. Това беше наложено от съветската окупация и използвано от БКП. Презирали съдебните имплементации на Монтен, не трябва да се допуска реставрация на комунизма от излюпените от котилото на БКП – БСП и СДС и производните им. Александър Дюма пише, че "човек трябва да има две съвести – едната за днес, другата за утре". Това умело е използвано и се използва и сега от днешните политици

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ, Инк.

како Иван Костов. Честните хора и памириоти обаче не могат да действат така.

В предстоящите избори трябва да се намери начин представители на БНФ, Инк., между които и млади последователи, да влязат в бъдещия парламент. Тъй като Вие чувствате близък, искам да споделя с Вие, че може би трябва да се постави въпросът

за създаването на средна класа и вдигането на малките пенсии, особено на унизението като мен лекари, които взимат нищожна пенсия, преди да се вдигне тавана на някои – пролетариата (миньори), бивши партийни членове и др.

С уважение

г-р М. Кюркчев

* * *

Драги приятели, предлагам Ви във връзка с Окръжното за свикване на 29-ия двугодишен редовен конгрес на Българския национален фронт, Инк., който ще се проведе в София на 5 и 6 юни т.г., да публикувате в нашето списание "Борба"

ПРЕДЛОЖЕНИЕ за решение на конгреса:

1. Приканване на всички партии и организации с антикомунистически убеждения и застъпващи ясното пространство да обединят усилията си за общи действия, за единна ясна и конкретна програма, разбираема за обикновения гражданин.

2. Конгресът трябва да постави със сериозна острота въпроса за стопанската и финансовата престъпност пред висшите ешелони на властта. Какво е това **външен дълг**, какво управление трябва да има? Тук въпросът е кой го направи, кой е виновен за това? Какво са това **праве на мъртви пари**, какво са това **кредитни милионери** и други подобни? Тук се предполага, че финансите и банковите институции в различните етажи на властта са длъжни да дадат отговор на обществото. В списание "Борба" се сочи, че 15-18 милиарда щатски долара са ограбени от държавата.

3. Трябва да се постави въпросът и за пълно, 100% обезщетение на ограбените репресирани собственици след 1944 г. Какъв е този Закон за сделки с компенсаторни инструменти (ДВ, бр. 47 от 2002 г.), какъв морал и справедливост има в него? Къде са средствата от приватизацияционните сделки? Нали в тези сделки има

част от имуществото на ограбените собственици, сега регистрирани като компенсаторни инструменти в централния депозитар.

4. Какво решение може да се вземе за фамилия, за средния, за дребния бизнес?

5. Селският въпрос! Демографският срив! Земеделското производство – са в окайно положение. Кооперациите фалират.

В резултат на голямата гигантомания при комунистическия режим след 9 септември 1944 г. хората от село масово отиваха в градовете. От 75% селско население сега е някъде около 25%. Над 35% от къщите в селата пустят. Земеделието е в трагично положение. Кооперациите са затънали в дългове, изнудавани от прекупвачи. В градовете социалните проблеми гъмжат: безработица, жалки подаяния и социални помощи. Четиринаесет години управляващите много приказки изговориха, но на практика бедствието се задълбочаваше. Малка част с грамадни богатства, а грамадна част от хората изнемогват. **Изниква въпросът каква е ролята на държавата като регулиращ орган.**

6. Трябва твърдо да се постави въпросът с възстановяването на Търновската конституция. Този въпрос беше поставен и от 28-я конгрес в Чикаго.

7. Кафровата политика е най-важният въпрос, който определя държавния облик на стабилност. Тук трябва да се има предвид преди всичко **човекът** във всичките му възрастови групи, знаещ, можещ, с животийски опит и морал.

**Калчо Г. Калчев,
Стара Загора**

Редакцията на "Борба" моли да бъде извинена отъ ончези читатели на списанието – съдействници, съмишленици и симпатизанти отъ България, които изпратиха предложения за конгресни решения и не съм отпечатани, че не може да имъ бъде дадена гласност чрезъ списанието по липса на място. Ние ги уверяваме, че предложенията ще бъдат предадени във конгресното председателство за докладъ предъ конгреса и вземане на решения.

Предложенията, направени отъ заграницни читатели на "Борба" – членове, съдействници, съмишленици и симпатизанти на организацията, ще бъдат докладвани отъ делегатите на самия конгресъ.

Тоталитаризъм,
комунизъм

Жертвите на комунистическия терор

Братя и сестри,

Днешната светла неделя, 1 февруари 2004 г., е първа подготвителна неделя преди Великия пост и се нарича Неделя на митаря и фарисея. На тази неделя се почита притчата за митаря и фарисея, целта на която е да фокусира нашето внимание върху собствената ни греховност, за да потърсим примирението както с Бога, така и с близките си.

С тези думи започна проповедта си свещеноиконом Веселин Арнаудов в старинния храм „Св. София“ след панихида, организирана от Българския национален фронт, Инк. по повод 59 години от убийството на 105 български общественици на 1 февруари 1945 г. от освирепелите български комунисти – верни лакеи на бройката Москва. Тогава стана освещаването и на паметната плоча, поставена в храма, като преди това тя бе въздушната от Светата църква и св. новомъченици.

Словото на свещеноиконом Веселин Арнаудов предаваме със съкращения.

В историята на нашия народ един от най-противните примери за отстъплението на хората от Бога и от човешкия образ са престъпленията, извършени от большевишките ратни на Москва в България непосредствено след 9 септември, а и през целия 50-годишен период на техния античовешки разбойнически диктат.

Бедна е човешката фантазия, ако трябва да се изброяват и опистват зверствата на комунистите срещу собствения им народ: погубените съди, разбитите семейства, неосъществените мечти.

Тези потресаващи събития, братя и сестри, превишават всичко онова, което

историята познава. Дори да вземем само факта, че на днешния ден 1 февруари през 1945 г. на Централните софийски гробища в един изровен от самолетна бомба ров, след като са умъртвени с куршум в главата, са заровени телата, умъртвени през злополучната за отечеството 1944 година. Интелектуалци, свещеници, монаси, миряни на светата ни църква са физически унищожени само заради едно – че са обичали Бог и отечеството и не са се поставили в услуга на большевишката безродственост.

Никой от нас няма да доживее да чуе с уши те си от тях думи на покаяние и извинение за стореното зло на българския

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ, Инк.

народ. Всеки изминал ден от най-новата ни история препотвърждава факта, че те нямат никакво намерение да осъзнайт своя грех и да помолят Бог и народ да им простят. Демагогията и лицемерието им нямат край. Слушайки ги какво говорят, оказва се, че никой повече от тях не е загрижен за българския народ и най-вече за бедните хора. Но в същото това време те майсторски ограбиха спестяванията на същите тези българи, а през дните, когато в България техният министър изнесе житото и останахме без хляб, екзекуторът на иракския народ Саддам Хюсейн им отпунал, разбрахме тези дни, скромната помощ от 300 miliona долара, понеже те въпреки любовта си към Москва не харесват рублиите.

Братя и сестри,

Както вече ви бе съобщено, днес ще осветим паметна плоча в памет на прогласяването за новомъченици на

БПЦ на достойните

*Никой
от нас няма
да доживее да
чуе с ушиите си от
тях думи на покаяние и
извинение за стореното
 зло на българския народ*

чеда на нашия народ, убити от освирепялата комунистическа сган в годините след 9 септември 1944 г. Но не можем да не споменем, че тези, които 50 години служеха на Москва, продължават и днес своята предателска антибългарска дейност. Последното, което научихме преди два дни, е, че продажното ръководство на прокомунистическата уж национална телевизия Канал 1 е продало правата си за реклами, найдоходоносното си перо,нак на московска фирма. И по този начин е осигурило пълния контрол на руските тайни служби върху подаваната от БНТ информация. Как могава да очакваме нашият глас да бъде чут по уж националната ни телевизия. Как да очакваме тя да покаже нашите усилия да съхраним за поколенията и историята подвига на мъчениците от най-ново време? Внимателно прецежданата и мазно редактирана информация има една единствена цел – нашето пълно затъпяване и оглуяване. В този план не е излишно да се потърси по-скоро сметка на ръководството на тази телевизия, която ние издържаме с данъците, които плащаме, за да гледаме лъжи и манипулации.

Трябва да си зададем и ясния въпрос какъв ще бъде нашият отговор като мислещи хора на това жалко положение, в което сме докарани ние, демократично мислещите, след 14 години жесток преход. Защо бяха излъгани нашите очаквания? Защо тези, които изпратихме в парламента, за да защитават нашите интереси, мълчат, но не пропускат да си получат заплатите, които ние им осигурихме за да говорят в наша защита.

Осъждане на тоталитарния комунизъм

Резолюция на 16-ия конгрес на Европейската народна партия и на групата на ЕНП-ЕД в Европейския парламент, приета в Брюксел на 5 февруари 2004 г.

През XX век се развиха дъва еднакво нечовешки тоталитарни режими – комунизът и нацизът, които взеха милиони жертви. Победата над нацизма през Втората световна война позволи престъпленията да бъдат разследвани и заклеймени, а виновните да отидат на съд. Комунистическата система се разпадна, но не последва подобно международно заклеймяване.

Европейската народна партия:

а) като се съобразява с декларациите на парламентите на повечето засегнати държави;

б) като има предвид, че **нацизът и тоталитарният фашизъм** са били правилно заклеймени международно, **а тоталитарният комунизъм все още не е заклеймен от морална гледна точка**;

в) като има предвид, че в отделни части на света все още има тоталитарни комунистически режими, чието сливане с властта е платено с цената на благосъстоянието на техните народи;

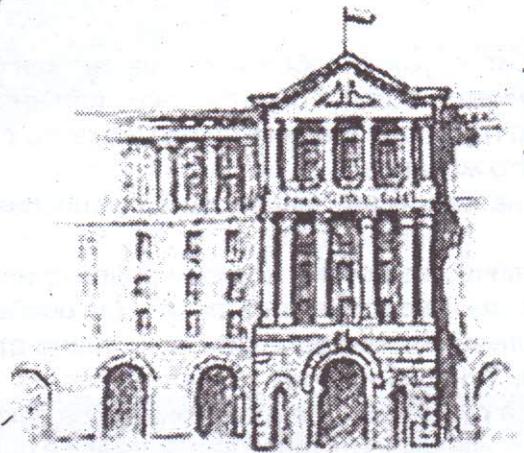
г) като има предвид, че не е изчезнала опасността отново да завземат властта и тази идеология да продължи да застрашава световния мир и свободното развитие на нациите;

д) като има предвид, че борбата срещу фашизма показва, че разрушаването на един режим не води до победа над идеологията и че споменът от извършеният престъпления трябва да бъде поддържан, за да се предотврати възстановяването на тоталитарните идеологии и практики.

1. Подчертавайки факта, че тоталитарният комунистически режим в Цен-

трална и Източна Европа е убил милиони невинни хора от всички националности и е навредил на много други, предизвиквайки сериозни нарушения на човешките права, в частност:

- депортране на милиони хора в Сибир и на други места;
- преследване и скальпени процеси срещу политически опоненти на диктаторския режим;
- нагласени избори, водещи до нелегитимни парламенти и налагане на режими чрез узурпиране на властта;
- нечовешко отношение и мъчения най-вече на политически затворници в концентрационните лагери и затвори;
- преследвания на етническа основа;
- преследвания на религиозна основа;
- преследвания на основа на социален произход;
- тотален контрол на тайните служби над хората;
- ограничаване на свободното движение във и извън страната;
- сериозни нарушения на политическия плурализъм и свободата на изразяване на политическо мнение, различаващо се от тоталитарната идеология;
- откъзване на достъп до информация и тотална липса на свобода на печата;
- отчуждаване на земя и други форми на частна собственост;
- подкрепа за революционни комунистически движения;
- изнасяне на финансово ресурси извън граница, чиято съдба остава неизяснена до днес и които безспорно принадлежат на държавите, от които са изнесени;
- 2. приемайки, че всички жертви на то-

ИСТИНАТА СЪБИТИЯ ФАКТИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

Свободата е мила, истината е свята!

Джефри Ван Ордън

2004 г. Успешен край на преговорите на България с Европейския съюз.

Симеон Сакскобургготски: Колкото и различия да имаме в политическите си позиции по отделни въпроси, нека бъдем единни в отговорността си пред интересите на България.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПОЗИЦИЯ – Истината

ФАКТИТЕ – Европейският парламент прие единодушно доклада за напредъка на България

ПРЕМИЕР – Трети март е ден на гордостта, че сме българи

ПРАВИТЕЛСТВО – Доброто партньорство между държавата, организациите на работодателите, синдикатите и неправителствените организации водят до ефективни социални решения и резултати

ПРИОРИТЕТИ – Откриват се нови перспективи за икономическо сътрудничество и растеж

ИНТРИГИ – Пред Конституцията и законите всички са равни. Над тях е само Бог

Истината

В живота на хората известни събития, факти и обстоятелства със или без съществена значимост достигат до съзнанието им или с обратен знак, или интерпретирани с оглед изискванията на определена група от хора, или такива, каквите са – обективно съществуващи вън и независимо от нашето желание.

При първия случай обикновено те са синоним на **неистини**, направо и без колебание наричани **лъжи**.

При втория към лъжите се вмества известно количество истина, което ги прави сравнително приемливи и съизмерими с интелектуалните възможности на податливите, не особено претенциозни към информация граждани. За тях получената информация, качествено отговаряща на **полуистина**, е достатъчна, за да формира отношението им за достоверност.

При третия събитията, фактите и обстоятелствата се предават такива, каквите са докоснати, видени и чути. Това са **истините**, съществуващи или съществували във времето и пространството.

Списание „Борба“ в своето полувековно съществуване (в смисъл на печатан орган на Българския национален фронт, Инк.), тиражирано в стотици, хиляди екземпляри, не е изпитвало необходимост да си служи и да поднася на читателите си събития, факти и обстоятелства от категорията на **лъжи и полуистини**. То не е изпитвало тази необходимост, защото никога не е попадало, в прекия и преносен смисъл, в зависимостта на фактори, които биха могли да мотивират такива изяви. Не че такива тенденции не са съществували. Напротив, те са го съществвали, но моралните устои на организацията, на нейните ръководители и редакционен екип са го предпазвали от залитания към лъжи и полуистини. Списанието винаги е било и продължава да бъде близо до болките и вдъхновенията, разочарованията и стремежите, скърбите и радостите на хората, да ги отразява и да следва обективна, опираща се на **истината** информационна дейност. За целта то е извеждало събитията, фактите и обстоятелствата извън обсега на „прожекторите“, без да ги селекционира и ги е оставяло на „депозит“ в съзнанието на читателите си за размисъл.

В информационно отношение „Борба“ не си служи с общотиражиранные медийни словесни клишета, често предизвикващи сензации „с живота на еднодневка“, но реално изпълняващи поръчения за отвлечане на вниманието от основното, животоутвърждаващото, градивното.

„Борба“ е кръв от кръвта и плът от плътта на българския народ, борещ се за свобода, законност, ред, сигурност и враг на лявата и дясната диктатура, започваща като социална и завършваща като социалистическа и националсоциалистическа.

За „Борба“, както и за българския народ, няма ценност, по-високо стояща от **истината и справедливостта**. „Борба“ зорко бди за своя обективизъм, относящ се до истината и справедливостта и с особена чувствителност преглежда към всички и всеки, който дава повод за нарушаване правата на гражданите, преминавайки в „галоп“ край Конституцията и законите. В този смисъл ние заедно с народа казваме: **Не на забравата!**

Безспорно „Борба“ има и своите противници в лицето на поклонниците на **лъжата и полуистините**. Тях изданието отминава в движение, защото истината не се опровергава с **лъжи и интриги**.

Народът разбра това и чака от нас да чуе истината такава, каквато е, и ние му я поднасяме в следващите страници.

БОРБА

Фактите

Европейският парламент приветства напредъка на България в процеса на евроинтеграция

Европейският парламент в Страсбург приветства напредъка, постигнат от България в подготовката ѝ за присъединяване към ЕС през 2007 г. Това стана при представянето на заключителния доклад с оценките за присъединяващите се на 1 май десет държави плюс България и Румъния, които трябва да станат пълноправни членове на Европейския съюз през 2007 година.

Докладчикът за България Джейфри Ван Ордън изтъкна, че влизането на България в ЕС трябва да се разглежда отделно от присъединяването на Румъния. Той настоя България да получи гаранции, че

ще стане член на ЕС през 2007 г., без да изчаква други страни. Докладът, който е озаглавен „Напредъкът на България по пътя към присъединяването“, дава висока оценка на постиженията на страната ни, отбелязва закриването на 26-те преговорни глави и настоява 2004 година да маркира края на преговорите с Европейския съюз.

• Европейският парламент прие единодушно Доклада за напредъка на България

Членовете на Европейския парламент в Страсбург приеха единодушно доклад за напредъка на България в подготовката ѝ за членство в Европейския съюз.

В доклада, който след гласуването си придобива силата на резолюция на ЕП, се подчертава, че преговорите за присъединяване на България към ЕС протичат без съществени проблеми и се движат по график и че интеграционният процес на България не трябва да бъде обвързан с този на друга страна-кандидатка.

Документът препотвърждава, че България е част от настоящия необратим процес на разширяване на ЕС. В него се заявява, че страната ни е на път да изпълни амбицията си – приключване на преговорите през 2004 г. с перспективата за пълноправно членство в ЕС през 2007 г.

• Жан-Клод Юнкер: Правителството на моята страна ще бъде заедно с България в последните метри до финала

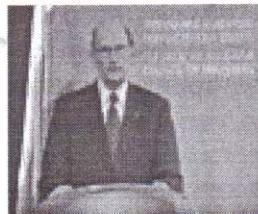
Министър-председателят на Люксембург Жан-Клод Юнкер доказва категорично, че е последователен и далновиден политик. По време на пленарните разговори между българската делегация, водена от министър-председателя Симеон Сакскубургготски, и делегацията на домакините, водена от Жан-Клод Юнкер, премиерът на Люксембург използва почти същите думи, както преди година по време на официалното му посещение в България.

На 15 април 2003 г. у нас той заяви дословно: „Правителството на моята страна ще бъде заедно с България в последните метри до финала“. Година по-късно, но вече на своя територия, министър-председателят на Люксембург потвърди категорично казаното в София и изтъкна убедеността си, че България е в състояние да завърши преговорите с ЕС през 2004 г. и да подпише договор за членство по време на люксембургското председателство – през първата половина на 2005 г. Той изрази пълната си подкрепа към политиката на Симеон Сакскубургготски и изказа задоволство от напредъка на страната ни. България е част от най-голямата разширение на Европейския съюз, което включва 12 държави, подчертана още Юнкер.

Премиер

Трети март е ден на гордостта, че сме българи

Обръщение на министър-председателя Симеон Сакскобургготски към българския народ по случай националния празник, 3.03.2004 г.

Уважаеми сънародници,

Днес, трети март – денят на нашия национален празник, е ден на гордостта, че сме българи.

През дългите години на борби и въстания българите доказаха на света, че знаят как се умира за Родината, показаха, че заслужават свободата и независимостта си.

Труден е и сегашният български преход, който гражданите на България, понасят на собствените си плещи. Но отново ще се обърна към патриарха на българската литература Иван Вазов – най-трудното е накрая, когато победата вече е видима. Знаели са го опълченците на Шипка, знаели са го героите на Плевен, София и Шейново. Знаели са го и не са пожалили нищо, за да направят решаващата крачка към победата.

До месец ще ни приемат в НАТО, до края на годината имаме готовност да приключим преговорите по присъединяване към Европейския съюз. На прага сме да станем част от обединения на държави, където властват разумът, прогресът, благоденствието.

Преди да се спра по-подробно на този въпрос и на програмата на правителството, бих искал да се обърна към нашите сънародници, които изпълняват мисии си в Косово, Афганистан, Босна и Ирак, към емигрантите в чужбина, и да им кажа: „Ние сме с вас!“ В този ден на национална гордост ние знаем, че понякога ви е тежко, но искам да ви уверя – България мисли за вас. Героите на миналото научиха българите да не оставят българи в беда, където и да се намират по света. Това е било и моя мисия през 50-те години изгнание – да подкрепям българите, изпаднали в нужда.

Но нека днес да говорим за победите на България.

За национален празник се избира обикновено денят на най-голямата победа за една нация. В хилядолетната ни история ние имаме много големи победи, които ни дават повод да бъдем горди като българи.

Победа е, че успяхме да покажем нашите красоти и гостоприемството си на Европа и днес сме сред предпочитаните туристически дестинации.

Голяма победа е, че нашите младежи спечелиха първо място на математическата олимпиада в Токио през миналата година.

2004-та може да се превърне в „Годината на България“, ако обединим усилията си за реализирането на националните приоритети. А те са ясни: приобщаване на страната към голямото семейство на Европейския съюз и спечелване на все повече приятели в международната общност, сигурност за гражданите ни чрез членство в НАТО, финансова стабилност, висок икономически растеж, все повече инвестиции и все повече нови работни места, активна социална политика и добър жизнен стандарт за всеки българин.

Уверени сме, че тези цели са постижими. Затова са необходими политическа стабилност в страната, ефективна работа и добра координация между институциите. И колкото и различия да имаме в политическите си позиции по отделни въпроси, защото това е същността на демокрацията, нека бъдем единни в отговорността си пред интересите на страната.

Резултатите от политиката на кабинета доказват правилността на посоката, в която вървим.

Има ли в момента алтернатива тази политика на правителството? Заявявам като министър-

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТъ, Инк.

председател на Република България, че опозицията досега не е излязла пред обществото с реалистични предложения, които да допринасят за повече успехи в социалната сфера.

В края на това мое обръщение към вас, драги сънародници, ще декларирам, че от първия ми работен ден като министър-председател досега и до края на този мандат съм се ръководил и ще се ръководя единствено от интересите на България и превръщането ѝ в модерна и просперираща страна.

Честит празник, уважаеми сънародници!

Симеон Сакскобургготски: Когато става дума за бъдещето на България, не трябва да се делим, а с общи усилия да се изправим пред предизвикателствата

В деня на националния празник на България – 3 март, премиерът Симеон Сакскобургготски посети Благоевградска област.

Днес повече от всякога трябва да сме единни, посочи премиерът в словото си пред хората на площада. Правителството полага много усилия това да стане факт. Всички ние искаме страната ни да бъде мястото, където гражданите да живеят достойно и през 2007 година гордо да заявим, че сме българи в една обединена Европа.

Премиерът изрази убедеността си, че изграждането на новата магистрала в района ще допринесе за увеличаването на броя на посетителите в Симитли. Новият път ще означава прогрес и то в близост до една чудесна природа, изтъкна премиерът. В словото си премиерът посочи още, че когато става въпрос за бъдещето на България, не трябва да се делим, а всички заедно да споделим предизвикателствата пред нас и с общи усилия да се изправим пред тях.

По-рано през деня премиерът поднесе венец пред паметника на падналите в борбата за освобождението на Симитли в двора на църквата „Рождество Богородично“. За спомен от посещението му в града ученичката Гергана Боянова подари на премиера нарисувана от нея картина.

В Петрич министър-председателят бе посрещнат от кмета Вельо Илиев и от много граждани. Почти целият град се беше стекъл на площада, за да поздрави премиера. Той разговаря с хората и раздаде автографи.

Премиерът посети ГКПП-Златарево, отиде до македонския граничен пункт и се срещна с митничарите. Той изрази съболезнованията си към македонския народ за загубата на президента Борис Трайковски.

Премиерът разговаря с жители на околните села, които бяха дошли на ГКПП да го посрещнат. Възрастни хора от Габрене споделиха с него спомени от времето, когато неговият баща цар Борис III е посещавал този район.

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски запали свещ в църквата на баба Ванга на Рупите и се поклони на гроба ѝ.

Симеон Сакскобургготски: Успяхме да положим основите за изграждане на България като съвременна европейска и социална държава

Изказване на министър-председателя в парламента по повод искания вот на недоверие към правителството

Уважаеми господин председател,
уважаеми народни представители,
уважаеми колеги министри!

Изслушах с внимание не малко – 9 часа, направените днес изказвания. Бих искал да благодаря на тези, които съумяха да запазят и конструктивния тон. Особено бих искал да

БОРБА

приветствам – няма го сега, проф. Данаилов, за това, което каза.

Представители на опозицията много пъти повториха колко е беден българинът. И нас също не ни удовлетворява равнището на доходите на една част от българските граждани. Но вярна ли е днес диагнозата, която поставят поискалите вота, че българинът е наистина толкова зле? Правителството, предприемчивите и неправителственият сектор заедно работим, за да бъдат почувствани по-реално от повече граждани резултатите от провежданата от нас политика. Нашето правителство завари изключително тежка социална и демографска ситуация в страната. Една значителна част от населението бе в състояние на бедност, затова решихме първите мерки на правителството да бъдат насочени към подобряване на тяхното положение. Този избор даде резултат. За по-малко от три години броят на хората с най-ниски доходи бе намален наполовина.

По програмата „От социални помощи към осигуряване на заетост“ получиха работа 117 хил. трайно безработни. Започна прилагането на мащабна програма за обучение и преквалификация на безработни, при които държавата осигурява 27 млн. Специално внимание отделяме на младите. През миналата година правителството осигури работи и професионално обучение на 43 хил. младежи. С тези активни мерки направихме възможен стабилния спад на младежката безработица. Особено ефективни са мерките за повишаване на доходите на работещите български граждани. През последните две години средната работна заплата се увеличи с 25 на сто. Малко е, разбира се, в сравнение с това, което са нашите заплати, но 25 на сто е доста добър процент навсякъде, а работещите в обществения сектор днес получават 5 пъти по-високи заплати, отколкото през 1996 г.

Стана дума за българите, които работят в Испания. Години подред те са работили на черно, от една година насам не само че са вече напълно узаконени, но и се ползват със социалните облаги, които получават испанските работници.

В резултат през последните две години потреблението нарасна също с близо 20 на сто.

Съжалявам, че трябва да ви занимавам с лични теми, но днес се чу за тях, въпреки че не са наистина директно свързани с бъдещето на страната. Това са баснословните суми, с които се оценяват бащините ми имоти. Всички в тази зала, абсолютно съм уверен, бихме се зарадвали много, ако действително имаха тази стойност, ако недвижимите имоти в България вече имаха такава стойност, защото щяхме да сме на нивото поне на Дания.

Уважаеми дами и господи народни представители! Сигурно не сме идеалното правителство, но действително имаме и успехи в управлението. Вече можем да кажем, че сме успели да положим основите за изграждане на България като съвременна европейска и социална държава, защото вярвам в това. Това бе постигнато с цената на много труд и лична отдаченост, подчертавам – лична отдаченост.

Аз съм реалист. В частния си живот не съм бягал от отговорност, казвам го чистосърдечно и съм го доказвал. Рейтингът ми може би е много нисък, но докато съм на този пост, няма да си позволя една дума демагогия, една дума популизъм от уважение към народа, а толкова ме обвиняват, че съм обещавал нещата... Погледнете това, което беше казано на 6 април и най-вече нека да не забравяме, че говорих всички заедно да го постигнем и ще го постигнем заедно! Благодаря.

Деца и младежи от столицата честват Баба Марта на премиера Симеон Сакскобургготски

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски получи ръчно изработени мартеници от деца от читалище „Витоша“, Професионална гимназия по механоелектротехника „Н. И. Вапцаров“, ОДЗ „Джани Родари“ и 3 СОУ „Марин Дринов“ в София. Децата дойдоха в Министерския съвет, за да честват 1 март на премиера.

Четвъртокласниците от 3 СОУ „Марин Дринов“ са изработили в час по трудово обучение специална химикалка, обвита с бели и червени конци. Те я подариха на премиера Симеон Сакскобургготски с пожеланието да подпише с нея договора за присъединяването на България към Европейския съюз.

Дойдохме в Министерския съвет от уважение към премиера на България Симеон Сакскобургготски и по повод хубавия празник, заявиха възпитаниците на гимназията по механоелектротехника Христо Христов, Ивайло Цаков и Милен Добрев. Премиерът е един достоен българин. Той е живял малко в Родината си, но е по-истински българин от много други, каза тяхната учителка Красимира Драгомирова.

Министър-председателят раздаде лично на всички деца мартеници и значки със заслугите на България.

Правителство

• **Пламен Панайотов:** Направена е добра стъпка за подобряване на административното обслужване на хората с увреден слух, 35 държавни служители преминаха успешно курс по жестомимичен език
Вицепремиерът Пламен Панайотов и министърът на труда и социалната политика Христина Христова връчиха сертификати на 35 държавни служители от различни институции, които преминаха успешно курс по жестомимичен език.

• **Вицепремиерът Лидия Шулева призовава младите хора да участват в конкурса за лого на страната в рекламата за чужбина**

Всички млади хора в България ще могат да участват в конкурса за лого на страната, което ще се използва при националната реклама. Конкурсът ще бъде обявен по Интернет, съобщи вицепремиерът и министър на икономиката Лидия Шулева. Предложението бе прието от Съвета за икономически растеж. Веднага след заседанието бе обявена и първата сума, която ще постъпи в наградния фонд на конкурса – председателят на Съюза на работодателите Васил Василев обяви, че внася първите 1000 лв. Той каза, че се надява примерът му да бъде последван от другите бизнесорганизации.

Б О Р Б А

• Министър Христова получи наградата за активен диалог на Българската търговско-промишлена палата

Убедена съм, че само доброто партньорство между държавата, организацията на работодателите и синдикатите, и неправителствените организации водят до ефективни социални решения и резултати. Това каза министърът на труда и социалната политика Христина Христова пред участниците в Общото събрание на Националния център за професионално обучение в системата на Българската търговско-промишлена палата. Министър Христова получи днес наградата на организацията за активен диалог.

• Правителството одобри законопроект за защита на свидетелите на тежки престъпления

Законът за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство, ще подпомага борбата с тежките престъпления и организираната престъпност, заяви министърът на правосъдието Антон Станков. Проектът на закона беше одобрен на заседанието на Министерския съвет.

Специална защита по този закон ще получават свидетели, пострадали от престъплението, заподозрени, уличени, обвиняеми, подсъдими, експерти по делото, осъдени или лица и пряко свързани с гореизброените.

За осъществяване на програмата ще бъде създаден Съвет по защита на застрашени лица към министъра на правосъдието, който ще е и негов председател. Съветът ще се събира на заседание веднъж на три месеца, както и в тридневен срок от направено предложение за включване в програмата.

• Премиерът Симеон Сакскобургготски, министри и служители на Министерския съвет почетоха паметта на жертвите от атентатите в Мадрид

Премиерът Симеон Сакскобургготски, заместник министър-председателят Пламен Панайотов, министри от кабинета и служители на Министерския съвет бяха точно в 13 часа пред сградата на Министерския съвет, за да почетат паметта на жертвите на атентатите в Мадрид.

България се присъедини към апела на страните-членки на Европейския съюз – с вой на сирени и три минутно мълчание да се отдаде почит на близо 200-те загинали в Мадрид и да се изрази солидарност с участниците в борбата срещу международния тероризъм.

• Министър-председателят Симеон Сакскобургготски изпрати телеграма до испанския си колега в знак на съпричастност към трагедията в Мадрид

Премиерът Симеон Сакскобургготски изпрати телеграма до министър-председателя на Испания Хосе Мария Аснар.

Приоритети

• Над милиард и половина долара са приходите от туризъм през 2003 г.

1 622,6 млн. долара са приходите от туризъм през миналата година

Това е с 21,6% повече от 2002 г. Българските черноморски и планински курорти са посетени от 3 531 567 чуждестранни туристи.

По предварителни данни на Световната организация по туризъм световният туризъм отчита спад от около 1,2% за 2003 година, които е най-големият в историята на организацията. По данни на Европейската комисия за туризъм към Европейския съюз България е една от най-бързо развиващите се туристически дестинации в Европа за 2003 г. С постигнатото увеличение от 18,01% в броя на туристите страната ни води в класацията, следвана от Румъния – с ръст от 14 на сто, от Исландия с 12,1% и от Италия с 7,9% повишение в броя на туристите.

• България е сред 10 те най-атрактивни туристически дестинации в света

25% ще е ръстът от германски туристи през лято 2004 г.

България е на седмо място сред най-атрактивните световни туристически дестинации в класацията на най-големия европейски турооператор TUI. Това стана ясно по време на най-голямата туристическа борса в света ITB-Berlin 2004. Изложението в Берлин е барометър на световния туризъм и ако от тук си тръгнем успешно, това означава, че ще имаме силен сезон, заяви заместник-министърът на икономиката Димитър Хаджиников. Той прогнозира от 10-12 % ръст в туризма за тази година. Надявам се обаче да греша и процентът да е по-голям, както стана миналата година, каза заместник-министърът.

Четвъртият по големина и най-бързо развиващ се германски туроператор, Alltours Flugreisen, предвижда ръст от 25 % на немските туристи в България.

Общото мнение на българските фирми, участващи на ITB Berlin е, че представянето на България тази година е много добро. Щандът е много приятен и приветлив. Предимствата на тазгодишния щанд са по-големият простор и ярките цветове, представляващи природните картини от България. Проектът и обслужването на щанда за първи път се правят от Изпълнителната агенция за национална туристическа реклама и информация. Според изпълнителния ѝ директор Ивайло Гюров, с по-малко средства тази година е изграден един много функционален и представителен щанд.

• Новият ГКПП Силистра-Кълъраш ще улесни връзките по източно-балканския транспортен коридор

Министърът на регионалното развитие и благоустройството Валентин Церовски направи първата копка за изграждането на ГКПП Силистра – Кълъраш. С построяването му между България и Румъния вече ще има общо четири гранично-контролно пропускателни пунктове – при Видин-Калафат, Оряхово-Бекет и Русе-Гюргево.

• За пръв път от 20 години насам в България започва изграждането на здравно заведение

Новата педиатрична клиника ще бъде най-modерната на Балканите

Министърът на финансите Милен Велчев, министърът на здравеопазването Славчо Богоев и представители на австрийската банка „Банк Австрия -Кредитаншалт“ подписаха споразумение за предоставянето на експортна кредитна линия за 36 млн. евро. Средствата са за построяването на детска болница в София. Общата стойност на проекта е 42,7 млн. евро. Останалите ще бъдат осигурени от държава и са разчетени в бюджета за 2004 година. На 19 февруари правителството реши да бъде изградена нова педиатрична университетска болница. Построяването ѝ е израз на стремежа на българското правителство да модернизира здравната система и да подобри качеството на лечението.

Б О Р Б А

• **Български мениджър ще участва в екипа, подготвящ проектите за възстановяване на Ирак** България е приоритетна страна за ОПИК

Български програмен мениджър ще участва в международния екип, договарящ проектите за възстановяване на Ирак. За това се договориха вицепремиерът и министър на икономиката Лидия Шулева и директорът на програмата по възстановяване на Ирак адмирал Дейвид Наш.

На срещата Лидия Шулева подчертала, че българските фирми са конкурентоспособни и биха могли да станат както подизпълнители на инженерни проекти, така и доставчици на различни стоки. Те имат дългогодишен опит на иракския пазар, но проблемът е, че са твърде малки, за да се преобратят сами на търговете за възстановяване на Ирак. Липсва им достатъчна информация и опит в процедурите, което би могло да се компенсира с наше участие в международния екип, работещ по проектите в Багдад.

Адмирал Наш каза, че присъствието на български фирми в Ирак преди 1990 г. би трябвало да дава преимущество на нашите компании в състезанието за договори като подизпълнители, като се разчита на вече изградените връзки между българските и иракските фирми. Той заяви, че фондовете, които САЩ са отделили за проекти в Ирак възлизат на 18.5 млрд. долара. Парите са разделени в две направления – доставка на основни стоки и услуги и възстановяване на инфраструктурата. До десетина дни ще бъдат одобрени проекти за близо 5 млрд. долара.

Възможностите за участие на български фирми в проектите за Ирак бе основен акцент и в разговора на Лидия Шулева с помощник държавния секретар по икономически и селскостопански въпроси Алън Ларсън. Вицепремиерът заяви интереса на нашата страна към доставки на екипировка и оръжие за новите отранителни сили и сили за сигурност в Ирак. Тя постави въпроси и за уреждане на иракския дълг към България.

• **Информационна система за децата в рисък ще бъде изградена на общинско и национално ниво**

Правителството прие План за действие за защита правата на децата на улицата

Основният акцент в Плана за действие за защита правата на децата на улицата се поставя върху превантивната работа и развитието на модерни социални услуги за подкрепа на семействата при отглеждане на децата им, както и за предотвратяване на риска децата да бъдат изоставени от родителите им.

Изграждането и поддържането на Националната информационна система за децата в рисък на общинско и национално ниво ще даде възможност да се предприемат навременни и координирани действия спрямо децата на улицата. Предвижда се и създаването на информационна база данни за видовете социални услуги за деца на улицата.

Основните институции, които са ангажирани с изпълнението на Плана, са Министерството на труда и социалната политика, Министерството на образованието и науката, Министерството на здравеопазването, Министерството на вътрешните работи, Държавната агенция за закрила на детето, Изпълнителната агенция за социално подпомагане към МТСП, Централната комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, общините.

• **Децата от Дома за деца, лишени от родителски грижи, в Угърчин получиха помошите, събрани в Министерския съвет**

В деня на Баба Марта децата от Дома за деца, лишени от родителски грижи, „Здравец“ в град Угърчин бяха зарадвани с подаръците, събрани по време на благотворителната акция в Министерския съвет по идея на премиера Симеон Сакскобургготски.

Н. Пр. Ловчанският митрополит Гавриил, областният управител на Ловеч Зафир Зарков и

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

неговите заместници също присъстваха на събитието и предоставиха на Дома хранителни продукти.

Благотворителната акция в Министерския съвет се проведе от 15 до 25 февруари т.г.

• Разкриват се нови перспективи за икономическото ни сътрудничество с Германия

Премиерът Симеон Сакскобургготски откри Българо-германската индустритално-търговска камара

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски и германският федерален министър на икономиката и труда Волфганг Клемент официално откриха Българо-германската индустритално-търговска камара. На церемонията присъстваха вицепремиерът и министър на икономиката Лидия Шулева, министърът на труда и социалната политика Христина Христова, началникът на кабинета на министър-председателя Ради Найденов, представители на българския и германския бизнес. На 8 януари 2004 г. правителството одобри проект на Споразумение между България и Германия за създаването на камарата. Тя ще замени досега съществуващото представителство на германската икономика в страната. Учредяването ѝ е знак, че Германия придава особено значение на икономическите си отношения с България.

Днешното събитие е добра новина за интензивността и значимостта на политически и икономическите отношения между България и Германия, подчертава в словото си министър-председателят Симеон Сакскобургготски. Премиерът посочи, че през миналата година общият стокообмен между двете страни се увеличи с близо 40 на сто, а над половин милион германски туристи предпочитаха да прекарат ваканциите си по българските курорти.

Добрите резултати подсилват убеждението, че страната ни има ресурс за още по-голямо задълбочаване на търговско-икономическите отношения в сферата на телекомуникациите, машиностроенето, високите технологии, химическата и хранително-вкусовата промишленост. Вярвам, че принос за това ще има и откриващата се днес Българо-германската индустритално-търговска камара, която активно ще подпомага и насърчава представителите на българския и на германския бизнес, заяви Симеон Сакскобургготски.

Министър-председателят посочи, че значимостта на днешното събитие се допълва и от факта, че през тази година се навършват 125 години от установяването на дипломатическите отношения между двете страни. Той заяви, че Българо-германската индустритално-търговска камара с дейността си ще се превърне в „стратегически мост“ на двустранните икономически отношения и ще даде свой принос в изграждането на ефективна и модерно функционираща пазарна икономика в нашата страна.

Над 676 млн. долара са преките немски инвестиции в България. С направените вложения Германия заема второ място сред инвеститорите. Пред нея е само Гърция с над 1 млрд. долара. Повече от половината немски вложения от 1992 г. досега са инвестиции на зелено. Останалите са направени след придобиването на акции в приватизирани предприятия или създаването на смесени българо-германски фирми. В 40% от фирмите с немски капитали работят до 100 человека. Това са фирми предимно от сферата на търговията и услугите. По-голям персонал има в предприятията, занимаващи се с производство.

Най-големите немски инвеститори са Allianz, METRO Group, Commerzbank, Heidelberger Zement, Liebherr Geraete, Siemens, TUI, Willi Betz, Lindner group, Schenker и други.

- Кампанията срещу имотите на министър-председателя Симеон Сакскобургготски цели да омаловажи постигнатото от правителството

Кампанията срещу връщане на имотите на министър-председателя Симеон Сакскобургготски цели да дискредитира личността на премиера и да омаловажи политиката на управляващото мнозинство и постигнатото от правителството. Това заяви юристът Асен Ошанов на пресконференция организирана от Правителствената информационна служба. В нея участваха още бившият конституционен съдия и бивш съдия в Международния съд по правата на човека в Страсбург Димитър Гочев, бившият конституционен съдия и преподавател по граждански процес в СУ „Св. Климент Охридски“ Теодор Чипев и юристите Димитър Радев и Любен Горанов специалисти, съответно по обща теория на правото и по гражданско право.

Правителствената информационна служба покани в прес-клуба на БТА авторитетни юристи, за да се изясни истината за връщането на имотите на министър-председателя. След поредица от медиини кампании темата надхвърли рамките на личния проблем и се превърна в обществено-политическа, смятат юристите.

Кампанията срещу премиера започна съвсем неочеквано, тъй като бяха изминали повече от 5 години от обнародването на решението на Конституционния съд, с което се обяви за противоконституционен и беше отменен Законът за одържавяване на имуществото на бившите царе Фердинанд и Борис III и техните наследници, заяви Асен Ошанов, който е пълномощник на царското семейство. През последните месеци бяха тиражирани непрекъснати интриги срещу личността на премиера Симеон Сакскобургготски, изтъкваше се че реституцията е извършена незаконосъобразно, че не са платени данъци в размер на 400 000 лв., че има претенции за собственост на връх Мусала, че има опити да бъдат обсебени земи и гори в Пирин планина и над Разложката котловина, че безмилостно се секат гори и че едва ли не премиерът се е завърнал в страната само, за да вземе имоти. Всичко това е злоупотреба и не отговаря на истината. Реституцията е извършена съобразно законите на страната, подчертава Ошанов.

Според бившия конституционен съдия Димитър Гочев министър-председателят Симеон Сакскобургготски е законен собственик на имотите, отнети през 1947 г., от обнародването на решението на Конституционния съд през 1998 г. Отнемането на собствеността е противоконституционно. С решението си съдът защити наследниците на бившите царе от дискриминационното отношение, тъй като чл. 6, ал. 2 от Конституцията я забранява въз основа на определени показатели и един от тях е произход, посочи Гочев. Законът от 1947 г. дискриминираше наследниците на бившите български царе на основание произход и това днес не може да се допусне. Пред Конституцията всички хора сме равни, заяви още Димитър Гочев.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ, Инк.

тоталитарните режими са равни по достойнство и заслужават справедливост;

3. изразявайки загриженост за липсата на международна оценка за огромната загуба на човешки живот и за страданията на милиони хора в Централна и Източна Европа;

4. отбелоязвайки, че след падането на тези режими са били направени важни исторически проучвания;

5. призовавайки за пълно разкриване на истината за престъпленията по време на тоталитарните режими;

6. приканвайки държавите членки и присъединяващите се страни да сформират национални комисии за разследване на нарушенията на човешките права, извършени по време на тоталитарните комунистически режими;

7. приканвайки държавите членки и присъединяващите се страни да видят всяка поверителност, ако все още има такава, над документи, които разясняват случаите с престъпленията, извършени през

комунистическите режими, особено тези, извършени от тайните служби и политическа полиция.

8. На основата на събраната от трибунала информация:

а) изисква от Европейския съюз да приеме официална декларация за международно заклеймяване на тоталитарния комунизъм;

б) изисква да бъде създаден Европейски център за изследвания и документи, който да продължи да събира и публикува информация за тоталитарния комунизъм;

в) приканва да бъде определен "Ден на Жертвите" на тоталитарните комунистически режими;

г) предлага да бъде създаден мемориален музей на жертвите на комунизма.

9. Призовава всеки, който има намерение да заема политическа длъжност в институциите на Европейския съюз, да разкрие професионалните и политическите си дейности в бившите комунистически страни.

(С незначителни съкращения)

Народ, който не е достоен за жертви, не е достоен за свобода!

На юридически теми

Уважаеми приятели,

Молим ви, ако сметнете за необходимо, да поместите в списание "Борба" за **широко обсъждане** предложението, което ви изпращаме.

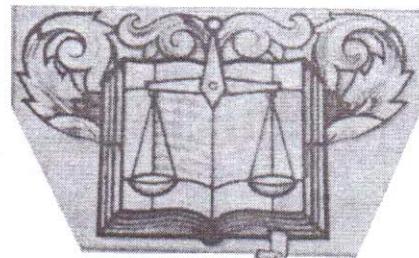
**Предложение за промяна на Закона за сделките
с компенсаторни инструменти**
(ДВ, бр. 47 от 2003 г.)

1. След 9 септември 1944 г. с одържавеното имущество се сложи началото на **държавната социалистическа собственост**.

2. Със Закона за национализацията (ДВ, бр. 302 от 1947 г.) – чл. 13, се предвижда **заплащането на собствениците да стане чрез държавни лихвоносещи облигации**. Това не е станало! Защо?

Областен съюз на репресираните – Стара Загора

До Българския национален фронт, Инк.
До редакцията на сп. "Борба"

Б О Р Б А

3. Фактически се създаде **държавен дълг** към собствениците.

4. Осем години след 10 ноември 1989 г. 38-то Народно събрание прие **Закона за обезщетение на собствениците на одържавени имоти** (Закона Лучников) – ДВ, бр. 107 от 1997 г.

5. Раздадоха се на над един милион собственици **компенсаторни записи и бонове** на стойност, равностойността на одържавения имот. Фактически 40% от семействата на страната са собственици на тези документи.

6. Защо се създадоха многообразни лицензираны фирм – посредници за изкупуване на компенсаторките – 1 лев по 8, 10, 15, 20 стотинки? Не е ли това поредната **гавра** – ограбване за сметка на високопоставени държавни длъжности лица?

7. Народът не е ли свидетел на **нечистопътните приватизационни сделки** от 1992 г.?

8. Ние, репресираните от Старозагорска област, като имаме предвид, че семействата, притежаващи компенсаторни инструменти, са около 35 000, настояваме парламентаристите да приемат до края на първото шестмесечие на 2004 г. закон с кратко, ясно и справедливо равностойностно изплащане на компенсаторните документи чрез държавния резерв, републиканския бюджет.

Затова предлагаме:

A. Еднократно изплащане. Това предполага, че регистрираните суми на компенсаторните документи в Централния депозитар (примерно един милиард лева) са в рамките на държавния резерв (примерно три милиарда лева).

B. Компенсаторните документи стават облигации с годишна лихва 5% и се погасяват в срок за три години при шестмесечно тиражиране.

В. Смесено изплащане:

- 50% съгласно т. А;
- 50% съгласно т. Б.

9. Не са ли предостатъчни 14 години на нашите избраници – депутати и управляващи (икономисти, финансисти, юристи) да решат този въпрос за база на морала, на справедливостта (лев за лев) и да помислят за започване поединично и в сдружение на фамилен дребен или среден бизнес, а не да чакат подаяние за социални помощи.

Селското стопанство изпитва крещяща нужда със собствените си средства хората да открият бизнес: в пчеларство, лозарство, розоварство, животновъдство и т.н.

10. Пари има! Тук трябва г-н министърът на финансите, г-н министърът на икономиката, на база на анализа и контрола за Бялата книга, за която говориха преди две години, да посочат черното в нея. Не само да казват, че вината е в предишните, но как ще го отстраният. Виновните по външния дълг (1980 г.), грабежите по времето на перестройката (след 1985 г.). След 10 ноември 1989 г. инвестиции в чуждестранни фирми, нечистопътни приватизационни сделки, кредитни милионери...

Вие сте на ход, господи!

Ние, стотиците хиляди електорална маса, чакаме неотложното приемане на закона, на морала, на справедливостта.

Областен съюз на репресираните, Стара Загора

За сдружението: **Петър Влаев, Калчо Генчев, инж. Живко Гърdev, д-р Панайот Гърdev, Иван Бинев, Иван Балдаранов**

Редакция “Борба”

До Областния съюз на репресираните –
Стара Загора

Уважаеми господи,
Приветстваме ви!

По наша преценка предложението е навременно и актуално. Имате пълната ни подкрепа.

БОРБА

Критично

Николай Начев,
юрист

На 20 ноември 2003 г. по предварително уговорка със зам.-председателя на Министерския съвет доц. Пламен Панайотов изпратих едно "Предложение" относно начина за подобряване работата на кварталните полицейски инспектори към РПУ в столицата и страната. Предполагам, че то е достигнало до него, но добрият тон на един интелигентен човек, какъвто е безспорно доц. Панайотов, би следвало да му подскаже, че дали му харесва, или не написаното, следваше с няколко реда да ми отговори. Не можа да приема, че очевидната му всекидневна заетост е причина за това. Той има достатъчно помощен персонал, който би могъл да изготви отговора и след като го одобри, да ми се изпрати.

Защоnak се връщам на този въпрос?

Това е така, защото само преди няколко дни България беше потресена от жестокото убийство, извършено от 14-годишни деца по най-хладнокръвен начин. Сега следва предварително производство, съд, присъда и т.н. Нещо до болка познато в правния мир. Във връзка с това следва да се поставят не малко въпроси. Ще се ограничва според мен с най-съществените, та дано бъда чут, и най-вече от главния секретар на МВР. Този човек генонощно работи с жар и любов с единствената цел не да ликвидира, тъй като това е невъзможно, а да ограничи развихрлата се жестока престъпност. И ако сумринта осъмва във Видин по повод някое престъпление,нак по същия повод замъръква в Малко Търново. Следват един-два дни престой в София за

Кой трябва да понесе отговорността

посрещане на този или онзи висш международен полицай или среща с екипа на главния прокурор и так тръгва от Силистра до Благоевград или околностите, за да се запознае на място с дадено жестоко престъпление. В повечето случаи той е пригружен от полицай с генералски чин. Според мен от компанията на такива той не се нуждае. Защото генералският пагон не е украсение към униформата, а компетентност за професионално качество. И за това, че това лице е професионалист от голяма класа и че не само това, но той може да дава компетентни наставления и указания на своите подчинени. А фактите говорят, че това не е така! Разбира се, генералите, а те вече станаха извънредно много, нямат каквато и да било вина за това. Има Президентство, което бих определил с търговското предприятие "БИЛЛА". Защото отиваш в това предприятие да си купиш прах за пране или нещо друго и ти дават някакъв подарък. Мисля си, че тук има аналогия между "БИЛЛА" и Президентството. Например дават ти длъжност директор било в Дирекция на полицията или някое РДВР и за подарък ти прикрепват генералския пагон. И така ако я кара главният секретар на МВР, гарантирам му, че още дълго няма по здравословни причини да издържи. Той не е оперативен работник! Той трябва да изисква от своите подчинени – защо са допуснали подобни тежки криминални престъпления в района, който им е поверен! И тук идва въпросът какво вършат кварталните отговорници, или по-точно казано, какво не вършат, а за това получават добри

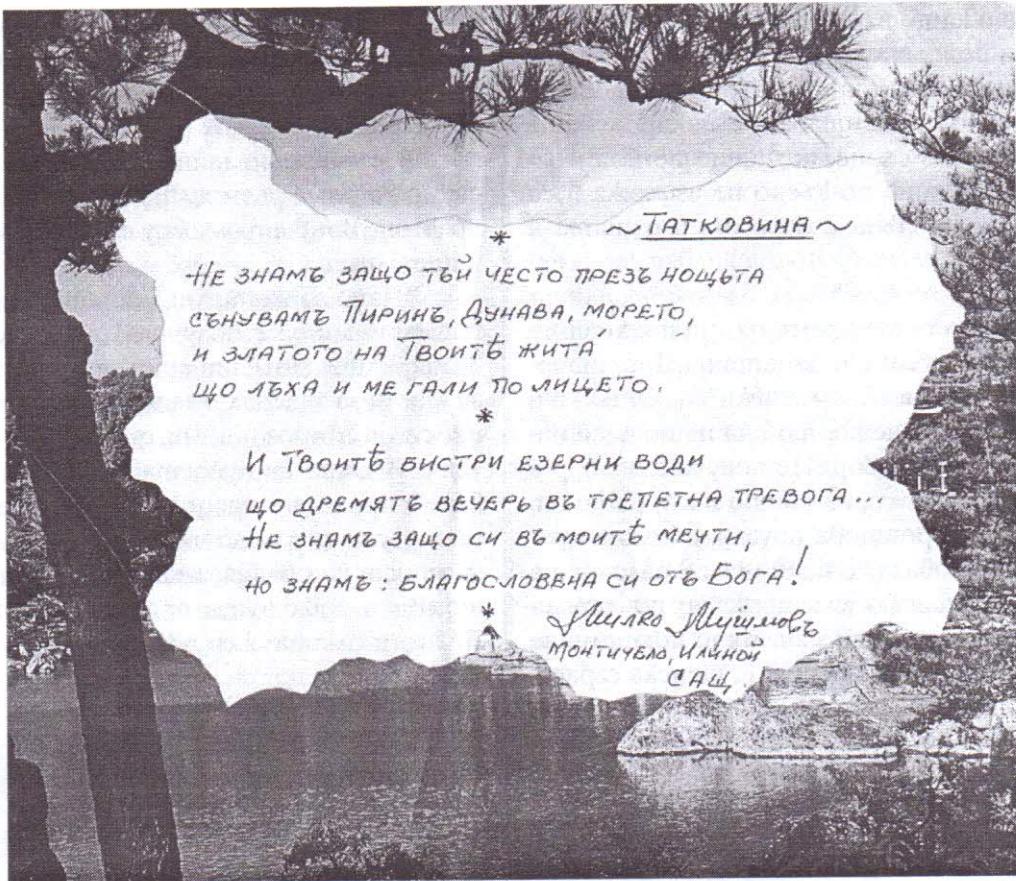
Б О Р Б А

заплати (не им завиждам за това). Дали от незнание или други причини, те не се справят с поставените им задачи (в тази посока притежавам не малко писмени доказателства). Но в крайна сметка те са отговорни и те трябва да знаят и контролират онези трудни деца, които по редица причини са изоставени от семействата си. И не само децата, но във всеки квартал има криминален контингент. Те са тези, които трябва да държат на отчет тези лица. Да се срещат с тях, да събират информация, да контролират, доколкото това е възможно, всекидневния им живот, семейната среда и т.н. Може ли поне един квартален отговорник да се похвали, че знае какво става в доверията му район? Отговорът поне засега е НЕ! А това е така, защото за това е виновен и неговият пряк началник, който трябва не само да контролира действията на кварталния отговорник, но да отчита и резултатите от неговата всекидневна дейност. Големите престъпления, като фалшифициране на пари, контрабанда на оръжие и други ценни предмети, борбата срещу наркоманията са известни и тези разкрития правят чест на българския полицай. Но такива престъпления, извършени от деца спрямо други такива, не само са недопустими, но и хвърлят петно върху последните. Но за да станат тези престъпления, имат най-вече вина кварталните отговорници, които в тази посока не са свършили това, което им е задължение. За тези трудни деца и не само трудни, но и престъпници, колко пъти кварталните отговорници се срещнаха с родителите им, за да пият Вода направо от извора, колко пъти се срещнаха с техните

учители, с които те прекарват немалка част от деня си? Приятелската им среда – какви негативни действия проявяват, причините за това и как га се преодолеят. Още редица въпроси могат да се поставят в тази насока. Но полицейската служба е преди всичко особена любов към професията и най-вече призвание. Полицейската служба е сърдатост, логика, философия и още много подобни неща. Полицаят не е чиновник и след като свърши осемчасовият работен ден, да напусне управлението. Работата му тогава започва. И ако продължи работния си ден, ще види колко много е пропуснал през “работното време” и че сега трябва да го навакса, и че от тази работа ще има резултат. Нито съм най-умният, нито най-знаещият, но дългогодишната ми работа като юрист в различни сфери на правото, любовта ми към тази институция, наречена “Полиция”, винаги ме е карала да се замислям защо е допуснато да се извърши такова тежко криминално престъпление, в което загиват невинни хора. В повечето случаи съм си отговарял, че не са редки случаите, когато с тази професия са се нагърбили хора, които са далеч и далеч от нея!

В заключение ще посоча, че многократно правих постъпки за една среща с главния секретар на МВР, но такава ми беше отказана от неговата секретарка под предлог, че бил “много зает”. При една среща с него както аз, така и той бихме обогатили познанията си по редица въпроси, свързани с престъпността. Но донозава – търпение за такава среща, а аз не съм лишен от такова.

25 март 2004 г.

Венцислав Тонов

Коренът

Разказ

На младини шегите и майманите на стрипи на Яна край нямаха, но отпосле тъй ѝ завидя животът, че бял ден не видя. Това обаче може да се случи на човек! Съдбата обича да се гаври и току-виж, че напомнила за себе си, като си нарочи някого, а сегне незаслужено го накаже. Тъй постъпи и с нея. Един син имаше, мобилизираха го по време на войната и повече не се чуха, нито се видяха. А не беше убит, не беше и ранен! Беше срещнал нейде из унгарската пуста красиво девойче, харесали се и щом настъпил мирът, взели, че се оженили. Поживели при родителите ѝ годинадве, след което тъй хукнали по широкия свят да си търсят късмета, че чак в Южна Америка се спрели. В Чили им харесало. Намерили си добра работа, родило им се момче и си за живели на другия край на света.

Една нощ обаче земята под тях забучала, заогъвала се и така се разлюляла, че рухнало всичко. Хиляди загинали под развалините, а ранените и осакатените чет нямали. Като чу от радиото за това страшно бедствие, стрина Яна обезумя. Месеци се минаха, но писмо от тях не доиде. Искрицата надежда, че някой от близките ѝ може случайно да е оцелял, я караше да ходи всеки ден в селската поща и да чака пристигането на писмата. Докато раздавачът ги разпределяше, тя със свито сърце го гледаше в ръцете и се молеше на Бога да получи дългоочакваната вест.

– И днес нищо! – казваше човекът състрадателно, а тя без да продума, си тръгваше с насълзени очи. Вкъщи вземаше кутията

БОРА

със снимки и като наг ковчег с часове ревеше, та се късаше.

Тъй се нижеха дните, докато се поболя. Вдигна кръвно, после диабет и макар че беше с добро и весело сърце, то нищо не й помогна. Няколко години по-късно не издържа и си отиде от този свят с огромна в душата ѝ тъга.

*

В същото това време на другия край на света Георги – синът на стрина Яна, пишеше писмо след писмо на майка си. Откакто стана земетресението, той на нико едно от тях не получи отговор. Не получи отговор и от братовчедите си, на които пиша, нико от най-добрия си фронтови другар, с когото разм до рамо воюваха. Сякаш там в далечната му родина бе станало земетресение, по-страшно и от тукашното. В началото помисли, че причината е в рухналата им пощенска сграда, но се оказа, че не е там, а някъде дружаде. Къде? – Е, туй не можа да проумее до момента, в който срещна свой познат сънарод-

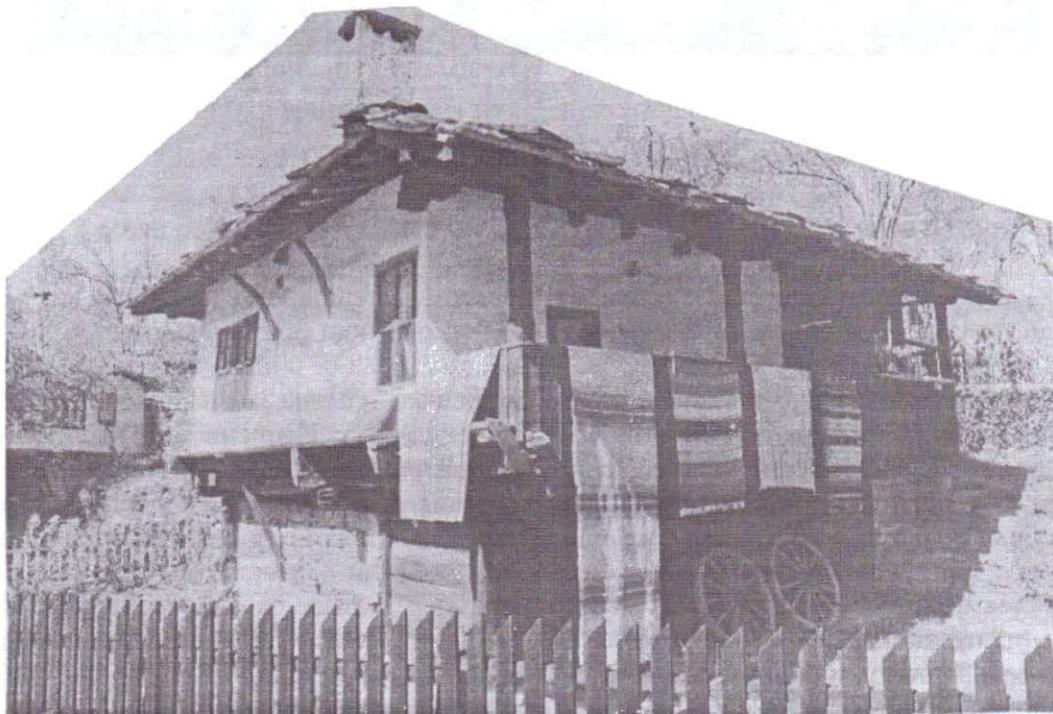
ник. От него научи, че и той имал същия проблем. Но той научи и още нещо: за небивал терор в родината им, за лагери, репресии, убийства.

В първия момент не повярва на ушиме си, но като се размисли, прозря, че целта е да прекъсне връзката между емигрантите и техните близки.

“Дано горката ми майчица поне едно от писмата ми да е получила!” – рече си той и в следващия момент мисълта, че тя може да ги мисли за загинали, започна да го гризе. Опума се да я прогони от съзнанието си, но не успя. И като си представи, че река от сълзи вече е проляла и продължава да реве – студени тръпки полазиха цялото му тяло. Страшна ярост го обладя, изскърца със зъби, юмруци сви и едва чуто продума: “Затуй ли бе, Боже, толкова жертвии гадоха в тази война!?”...

*

Оттогава минаха много и много години. Толкова много, че за стрина Яна едва ли вече

В тази къщичка проплаках,
слушах медни хлопатари,
по седенки влюбен чаках,
докато зора ме свари...

После, жалък и прокуден,
времето ме спря в чужбина.
Бях заплашен и принуден
с мъката си да замина.

Но остана на сърцето
болката по мойта къща...
Завещах на синовете
с радост тук да се завръщат!

някой се сеща. Старата ѝ къщица отдавна се събори. На мястото на кутната ѝ градинка израснаха бурени, шунку и тръни. И нищичко не напомняше, че тук е живяла, когато пред общината спря такси. От него излезе младо семейство с три деца в ранна ученическа възраст. Продумаха си нещо на непознат език и любопитно се заоглеждаха. Хората, които минаваха покрай тях, ги впечатлиха с измъчните си лица и мрачните си физиономии. В нико едно лице не съзряха следа от оптимизъм или никаква радост. Малко след това, като изневиделица ги обсадиха рояк голи, гладни и боси циганчета. Разбрали, че са чужденци, те видиха невъобразима олелия и в надпревара запротягаха ръчичките си за просия. Това стъпка чужденците. Като че ли не знаеха как да реагират. За тази среща с мизерията и нищетата те не бяха подгответи. От общината излезе служител, който набързо раз-

гони ромчетата и покани семейството при кмета. Егва тук се разбра, че са внукът и правнукът на стрина Яна, които идеха с еднопосочен билет, но нищо не знаеха за нея. Срещнали тая отблъскваща действителност, те на момента осъзнаха огромната грешка, която бяха направили. Жестоко бяха подведени от публикацията в тамошния печат за променения към добро живот у нас, за върнатата земя на хората. И тъй като имаха в наследство доста декари, бяха се почувствали богати. Но внукът беше подведен и от своя баща, който до последния си час не спря да говори за своята прекрасна родина.

И когато тръгнаха, бяха толкова радостни и щастливи, сякаш отиваха в рая. Но за жалост България вече беше тъй ограбена, изсечена и опожарена, че беше станала съвсем, ама съвсем друга. Каквато никога не е била. ■

Позиция

Елена Вачева

Умен, злопаметен, отмъстителен и жълчен – така накратко, но много точно охарактеризираме някои хора от заобикалящата ни действителност. Противоположно, за други казваме – благороден, добродетелен, вежлив, коректен, честен. За съжаление към втората категория отнасяме все по-малък брой хора. Защо стана така в нашето време? Насътили най-коварната разруха – разрухата в душите ни. Отживял времето си ли е моралният образ на българина, удивлявал света с трудолюбието и ученолюбие си, с храбростта и героизма си, с борбата му за правда и истина, с честността си? Кое излезе на преден план и ни пречи да бъдем достойни за уважение хора?

Зависимта, онова враждебно, неприятно чувство на отношение към успехите, популярността, моралното преъздество или предимство в социалното положение на друг човек. Защо той, а не аз? Засегнато себелюбие (егоизъм), нереална самооценка и свързаните с тях честолюбие и тщеславие? Алчността и зависимата са низки чувства, осакатяващи личността. Вредят на нормалните човешки взаимоотношения, възбуджат грозното

Разрухата в душите ни

желание за неуспехи, нещастие, дискредитиране на другия, нерядко тласкат към неморални постъпки – доноси, клевети, побой, поръчкови убийства, които грозната действителност ни поднася.

Кариеризъмът (кариера-надбягване) – наблюдаваме го нерядко в служебните отношения и взаимоотношения. Подчиняване цялата си действителност на единствената цел да напредне, да се побори общественото му положение. Проява на груб егоизъм, прикриван с лицемerie, заблуда. **Властолюбие** – способен или не, стреми се към власт, защото тя носи блага. **Демагогията** като разновидност на лицемерието в политиката. На такава личност не липсва грубостта, нахалството, високомерието и пренебрежението към хората. Мой познат сподели девиза си: "С дявола орнак ще стана, но ще получа това, което искам". Ех, българино, докога ще плащаш данък на моралното падение? Защо от горните етажи на властта подхранвате с недостойни примери моралното падение? Политици, намирайте достойния и като професионалист, и като морал, и като възможност за морално, честно, без преследване на

БОРА

грозни лични интереси – алчност, работещ за народното добруване човек. Не го изтласквайте в нишата на безверието, неизвестността, съжалението, готов да потърси другаде това, което заслужава. Такива хора са ни нужни днес. На тях разчитаме, те ще изведат страната ни от безнравственото тресавище, ще възхнат необходимата на народа ни вяра, кураж за по-добри дни.

Народът ни е пълен с мъдрости, да се вслушаме в тях: „Крадецът Вика – дръжте крадеца“, „От измамника, подлеца – и дяволът бяга“, „Гузен негонен бяга“ и мн. др.

Човешкото предназначение е да живее щастливо. А щастието е морално съзнание, означаващо такова състояние на човека, което съответства на най-голяма степен вътрешна удовлетвореност от условията на живота. Към това го води достойният професионализъм и неговата реализация, добродетелността, благородството с неговите съставки: устременост

към възвишени мотиви, мъжество, великодушие, такт и деликатност във взаимоотношенията, добродетелност, честност, правдивост, вежливост, родолюбие и пр.

Около нас витает отчаяние, несигурност за живота, разочарование, студенина във взаимоотношенията ни и непочтеност, тъга, отчужденост. Апълза оптимизъмът, веселостта, оптимистичният подход към човека – виж нещо хубаво, добро у човека и с увереност, без жълч, омраза и злонамереност посочи грешките, слабостите, посочи му пътя за преодоляването им. Не се стреми да унищожиш човека духовно и физически. Животът е най-ценният капитал.

Все още не е късно, за да ни има, за да пребъде България и народът ѝ да живее щастливо. Необходима ни е висока нравственост във всичко, навсякъде, от всички. Дължници сме ти, Родина! Свидна!

Размисли

И преди, и сега...

И преди, и сега **честността** не се копира. И преди, и сега **инакомислещият** не е удобен на възстановка. И преди, и сега правото е на силния – икономически и политически. И преди, и сега за достойния и почтен човек няма работа – трябва да те овалят, омаскарат и да те направят послушно нищожество, за да „благоволят“ да ти позволят „да им оближеш нечистите краища“...

И преди, и сега „правдата е в тъмница, а крибината – царица“!

Цяла България е потънала във физическа и духовна мъръсотия. Малкото демонстративен лукс на самозвани „велможи“ от щата на „избраниците“ не може да потуши ширещата се нищета и мизерия сред българската народност, която все ден се топи и чезне. Силовото въздигане на тартюфи в управленическата сфера продължава да води до обезсмисляне на обществения живот (и не само него!) в страната ни и да превръща „управлението“ в котерийна бъркотия за пари, власт и грубо материално надлапване – отгоре надолу и отдолу нагоре.

Лакомията, ненаситността и бескрупулността на вменената „елитарност“ у профанизираните издуънки на обществото, които умело се използват от стоящите зад кулисите, действително управляващи престъпници – разсипват, разлагат и унищожават класическия български традиционализъм от положителни нрави и обичаи, и го превръщат в пародийно огледално отражение на държавния и глобален негативизъм, водещ до най-ниско падение на индивида, обществото и държавата, а оттук – и до пълното им разложение и изчезване от полето на сътивността.

...И преди целите им бяха такива, но сега – е нещо невъзможно!... Сега са реално обречени на гибел: цели области, държави, народи, общества, култури. Сега оставащите не приличат на човеци – бият се, избиват се, изядват се безсрочно и позорят човешката природа.

Злите сили в образи различни се превъплъщават и в мъкти ни потапят за изгоди, а ние се трепем всеки ден и нощ за хляба наш наущни и не съмгваме и него да добием. Защо?! – Защото сме в „сънна наркоза“ от лъжливите „притчи“ на досега управляващите; защото сме бедни, стъпканни и унижени; защото сме противопоставени и разединени; защото сме духовно и мисловно обезоръжени; защото не знаем кога сме – откъде сме и накъде сме. Ето, това правят всички поименно досега „управления“ над Нас – човеци, българите, национално мислещите и патриотично действащи хора в чудодейната наша Родина – България.

Димитър Бутански

Нови книги

Списание “Борба” препоръчва на читателите си отпечатаните с наше съдействие книги на дългогодишния ни сътрудник, публициста **Милчо Спасов**: най-новата “Тристо години руска сянка над България” (2004 г.), избрани статии, луксозно издание, 166 стр., цена 3 лв., както и “Имало ли е фашизъм в България” (1998 г.), избрани статии, 175 стр., цена 3 лв.

Отзиви:

“Публицистиката на Милчо Спасов е живо доказателство за това, че полувечовната комунистическа месомелачка може да е наришила дълбоко българския дух, но не е съумяла да го унищожи. Докато има такива автори, има надежда за бъдещето ни като държава и народ” (**проф. Пл. Цветков**, историк).

“Цял един съдбован период от живота ни е получил своеобразна документация с акцент върху особено важни събития и личности. И все същата дарба на автора да разголва привидността и да вниква в истинския смисъл на нещата. И много точно, с една почти пророческа яснота да предвижда какво предстои да ни се случи (**Атанас Свиленов**, литературен критик).

Книгите може да получите директно от автора, без търговски добавки, на адрес: София 1463, ул. “Доспат” 23, след уговорка на тел. 952 08 58. Доставките за страната стават чрез пощенска пратка, при предварително преведена сума плюс 1 лв. за пощенските разноски за едната или двете книги заедно.

Пишат ни

Драги Семерджиев,

Наистина, при по-добра атмосфера може би успехите ще бъдат не само положителни, но и значителни. Нашият корен се нарича “Борба”.

Твой Спасов

Уважаеми г-н Спасов,

Редовен читател съм на вашето списание “Борба”, в чийто редакционен колектив участвате. Ползвам настоящото, за да изкажа благодарност затова, че получавам редовно списанието “Борба” – орган на Българския национален фронт. Вашето списание не е подвластно на далеч по-желязната днешна цензура от някогашната, която избирателно пресява истината и пуска само онази част, която му върши службата на измамата и ловкостта. Като се отчете и фактът, че навремето да завърши журналистика или право, имаше право само “наше куче” – син на “радиоактивен борец” или парт. секретар, картинаста става пределно ясна и разбираема. Затова Ви поздравявам и Ви желая успех.

Д. Илиев, София.

Драги господин Илиев,

Благодаря за това, че редовно четете списание “Борба”. Нашето списание е подвластно само на чистата и свята истина, която ние предлагаме на читателите си. Българският национален фронт, чийто орган е “Борба”, е национална по дух и социална по съдържание организация, която е служила, служи и ще служи на интересите на българския народ, с когото го свързва минало, настояще и бъдеще. Желаем Ви здраве.

Редакция “Борба”

Уважаема редакция,

Получавам редовно сп. “Борба”, което е високо издържано – идеино, езиково и стилно, българско антикомунистическо издание на българската антикомунистическа емиграция. То се чете с внимание и уважение от българската демократична интелигенция тук (доколкото я има). Благодаря ви за уважението. Нашите симпатизанти желаят да го получават и четат редовно в бъдеще. Няма да мога да присъствам на този висок и отговорен форум – XXIX конгрес на БНФ, но ви моля да предадете най-топлите ми и най-искрени благопожелания за успешна и ползотворна работа за благополучието на българската държава.

С почит и уважение Д. Бутански, Койнаре

Б О Р Б А

Драги редактори на сп. "Борба",

Честит 3 март – националния празник на отечеството ни България. Дано бъдем живи и видим България богата и независима, каквато беше. Молбата ми е да поканите брат ми да бъде гост на конгреса. Той е наш съидейник още от юношески години. За България!

Р. Въжарова, Отава, Канада

Уважаеми господин Спасов,

Крайно благодаря чрез Вас на Българския национален фронт за поканата да участвам на XXIX конгрес на организацията. Това за мен е велика чест и гордост. Аз ще присъствам на конгреса и ще пристигна в България на 25 април.

Ваш Т. Рангелов, Австралия

Уважаема редакция,

Изказвам искрената си благодарност на БНФ за високата чест да взема участие в работата на XXIX редовен конгрес в София на 5 и 6 юни т.г. Нека всички родолюбиви българи с общи усилия да помогнем на нашата Родина да излезе от тъмнината и мизерията, защото България е една и трябва да преобъде във вековете. Бог да ви закрия!

Н. Серафимова, Казанлък

Уважаема редакция,

Благодаря ви за изпратените списания "Борба", извънредния брой преди новата година и сегашния последен – след новата година. Аз веднага ги раздавам на читателите, които с нетърпение ги очакват и ги четат с желание.

Благодаря ви за изпратената покана за XXIX конгрес на БНФ, Инк., ще се постараем да дойдем със съпругата си, но не зная дали с едната покана ще можем да присъстваме и двамата.

Чета с удоволствие всичко, което се пише в списание "Борба", и споделям възгледите на неговите автори.

Все още не мога да си обясня защо хилядите българи, напуснали България от времето на идването на комунистите на власт в България, изживели несгодите на емиграционния живот далеч от майката България, все още не се завръщат в България – крайно време е да се върнат и да участват в изграждането на нова демократична България, да са в помощ на Н. В. Симеон II, защото той е заобиколен отвсякъде с кучета, възпитани от комунистическата школа и готови да го прогонят, за да могат да си разиграват кончето, както си искат, а неговата култура и възпитание не му дават да бъде конфликтен в поведението си.

До скоро на конгреса в София.

С най-добри пожелания Хр. Стойнов, Шумен

Уважаеми г-н Спасов,

Получих любимото си списание "Борба". Аз съм член на Съюза на възпитаниците на Негово Величество и съм заместник-председател на Съюза на репресираните след 9 септември 1944 г. в Пловдив.

С огромно желание очаквам конгреса на БНФ, който ще се проведе в София на 5 и 6 юни т.г. Много ще Ви бъда благодарна и задължена, ако ме включите за член на БНФ и направите да получа покана за конгреса.

Ваша Елена Бонева-Зозикова

До г-жа Елена Бонева, Пловдив

Уважаема госпожо Бонева,

С пожелания за здраве приемете, моля, поканата ни да участвате като гост на XXIX редовен двугодишен конгрес на Българския национален фронт, Инк., на 5 и 6 юни в София.

В списание "Борба" са дадени повече информативни данни относно конгреса.

Ваш Г. Спасов

Храмъ-паметникъ

“Св. Александъръ Нѣвски”

Храмъ-паметникъ “Св. Александъръ Нѣвски” се намира въ центъра на София въ близостъ до Народното събрание, Българската академия на науките, старинния православенъ храмъ “Св. София”, Синодалната палата, Художествената академия, Народната библиотека “Св. св. Кирилъ и Методий” и Софийския университетъ “Св. Климентъ Охридски”. По своите размѣри храмътъ нѣма равенъ на Балканския полуостровъ. По естетически постижения на архитектура и украса съперничатъ на най-прочутите свѣтловни храмове.

Презъ 1882 г. е положенъ основниятъ му камъкъ, строежътъ започва презъ 1904 г. и завършва презъ 1912 г. Застроенъ е върху 3170 кв. м площ съ външна дължина 73,50 м и ширина – 50,52 м. Височината на храмъ-паметника отъ нивото на тротоара до камбанарийния кръстъ е 50,52 м, централниятъ куполъ – 46,27 м, а покривниятъ мостикъ – 28 м. Подъ купола има 12 камбани, отъ които най-голѣмата тежи 11 758 кг. Нейниятъ звънъ се чува на около 30 км около София.

Вътрешността изненадва съ своите размѣри, свѣтлина и украса. Подъ камбаните надъ главния входъ се намира мозаечна икона на Св. Александъръ Нѣвски. Храмътъ е изографисанъ съ фрески, които изобразяватъ Св. Троица, сцени отъ Вехтия и Новия заветъ, апостоли, пророци, светии и отг҃бълни моменти отъ историята на Българската православна църква. Въ византийски стилъ отъ онукъ и мраморъ сѫ изработени иконостасите, архиерейскиятъ тронъ, царскиятъ тронъ и амвонътъ, оградните решетки на солеите, балюстрадата на хоровата естрада, цѣлата храмова настилка на пода, както и синтранона на горното място – съдълещето на свещенослужителите. Срещатъ се и старобългарски мотиви. Балдахинътъ на царския тронъ надъ централния олтаръ сѫ украсени съ висококачествена стъклена мозайка отъ венециански типъ, която има фигуранъ и символиченъ характеръ. Освѣтителниятъ тѣла въ вътрешността на храма сѫ отъ медна сплавъ – позлатени. Централниятъ полилей е трикороненъ. Той е най-голѣмъ, окаченъ е на 27 м височина. Тежи около 2000 кг и има 136 електрически свѣтища.

Въ подземния етажъ се намира Крипата – част отъ Националната художествена галерия за старо българско изкуство. Тя заема пространството на цѣлата храмова вътрешност. Този величественъ храмъ презъ 1955 г. е обявенъ за “архитектуренъ паметникъ на културата съ национално значение”.

(“Св. Александъръ Нѣвски”, албумъ)

БЪРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

София, Храмъ-паметникъ
“Св. Александъръ Невски”
Царският тронъ

Бърба
Сила
Суворенитетъ

Печатъ: Отчестство ООД